

Päijät-Hämeen ILVES

Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n tiedotuslehti 3-4/2014

Hämeen rykmentti juhli viimeistä vuosipäiväänsä

Kuvat Anna-Kaisa Kotaviita

Tässä lehdessä mm.

- Hämeen rykmentti juhli viimeistä vuosipäiväänsä s.3
- Lahden ja Tiirismaan yhdistyminen s. 4
- Lipunlasku Hennalassa 31.12.2014 s. 5
- Ylentämis- ja palkitsemistilaisuus s. 7
- Hajalaukauksia Ukrainasta s. 10

Tärkeitä linkkejä

Päijät-Hämeen Reservipiiri: www.rul.fi/paijat-hame
Reserviupseeriliitto: www.rul.fi
Reserviläisliitto: www.reservilaisliitto.fi
Reserviläisurheiluliitto: www.resul.fi
Maanpuolustuskoulutusyhdistys: www.mpk.fi
Puolustusvoimat: www.mil.fi
MP-myymä: www.maanpuolustusyhtio.fi

Maakuntamme uusien haasteiden keskellä

Niin se sitten tapahtui. Vuosi vaihtui ja Rykmentti lakkasi olemasta eli siirtyi muistojen joukkoon. Lippu siirrettiin sotamuseon vitriiniin ja henkilöstö hajautettiin muualle Suomeen. Tässä olemme nyt siis ilman "omaa" varuskuntaa. Ilkeän jälkiviisaasti voisi ajatella että jos maailmantilanteen kehitys tähän huolestuttavaan suuntaan olisi tapahtunut paria kolmea vuotta aikaisemmin, olisiko sisäpoliittinen ilmasto ollut erilainen ja olisimmeko kenties säästyneet puolustusmenojen vähentämiseltä sekä Hennalan lakkauttamiselta... mutta ja jos... nyt kuitenkin suuntaamme katseen tulevaisuuteen.

Hennalaan jäi Sotilas-kodin mäelle kunnia-vastuutehtävä Muistomerkkipuiston muodossa. Maanpuolustusjärjestöille on jaettu muistomerkkien hoitovastuu erillisen suunnitelman mukaisesti. Tätä hoitovastuuta tulevat eri järjestöt kantamaan kunnialla hamaan tulevaisuuteen. Lisäksi alueelle jäi sotilasestera-ta jota ylläpitävät Reserviupseerit. Tämä tarkoittaa myös jatkossa mahdollisuutta järjestää kansainvälisiä sotilasurheilukilpailuja Lahdessa. Hämeen aluetoimisto aloitti toimintansa Lahdessa uudessa osoitteessa Kirkkokatu 12. Aluetoimiston kautta tapahtuu jatkossa kaikki yhteydenotot puolustus-

voimiin, niin materiaali-tila kuin henkilöstötuenkin osalta.

Kuluvana vuonna tullaan näkemään mitä kertausharjoitusten määrin palauttaminen lähes lihaviin vuosien tasolle tulee tarkoittamaan.

Paikallispataljoonan rakentaminen pitäisi nyt olla jo kovassa vauhdissa, joten kenties entistä useampi reserviläinen tulee löytämään postilaatikostaan valkoisia ja keltaisia kertauskutsuja. Yhä useampi myös saanee sijoituksen Paikallispataljoonan organisaatioon. Lokakuun alussa on Päijät-Hämeen Paikallispataljoonan ensimmäinen kertausharjoitus. Siellä tullaan testaamaan ensimmäistä kertaa laajemmassa mitta-

kaavassa maakuntamme paikallispuolustuskykyä.

Hälvälän alueen hallinta siirtyi vuodenvaihteessa Panssariprikaatille. Ympäri vuorokautinen valvonta päättyi ja alueella on henkilökuntaa vain virka-aikana. Ratojen hoitovastuu on jaettu eri järjestöille. tässä meillä on nyt näytön paikka jossa pitää pystyä hoitamaan rata-alueen kunnossapito ja valvonta kunnolla ja hyvässä yhteishengessä, että harrastusmahdollisuudet saadaan säilymään kaikkien käytössä mahdollisimman pitkään.

Piirin toiminnallinen tila Seponkatu 7:ssä vaatii vielä pientä pintaremonttia mutta on kokonaisuutena varauskirjasta

päätellen kohtuullisen suosittu. Tilaan sijoitetaan kevään aikana Hennalasta luovutettuja huomattavia kunnia-auluja. Kalustelahjoituksia on myös tullut kiitettävästi.

Vuosi sitten motivoin kaikkia liikkumaan aktiivisesti kykyjensä mukaan. Toivottavasti kilometrejä on kertynyt runsaasti ja liikunnasta on tullut arkirutiinia. Parhaassa tapauksessa on terveys ja maanpuolustuskunto Päijät-Hämeessä kohonnut rutkasti.

Useat yhdistykset ovat viettäneet tasakymmen juhla! Onnittelten piirin puolesta kaikkia juhlivia järjestöjä ja toivotan kaikille piirin jäsenille hyvää ja toiminnallista kuluvaa vuotta.

Liikutaan aktiivisesti kohti kevättä!

Terveisin
P-H reservipiirin
puheenjohtaja
Arto Tapiomaa

Vakaimman maan titteli Suomelle jo neljättä kertaa peräkkäin

Tässä hektisessä ja globaalissa uutis-maailmassa meillä jää erilaisia tutkimuksia helposti huomaamatta. Sitten kun ne meidät yllättää, mietimme helposti miten ne voivat olla totta. Tilanne tuntuu oudolta ja yritämme sitä epätoivoisesti itsellemme selittää.

Nyt Amerikkalainen Fund for Peace -järjestö on listannut Suomen neljättä kertaa peräkkäin maailman vakaimaksi ja vähiten epäonnistuneeksi maaksi. Suomi on järjestön mukaan tällä hetkellä ainoa maa, jonka se luokittelee erittäin vakaaksi. Olemme siis tehneet jo-

tain oikein, vaikkemme itse olekaan kaikkeen tyytyväisiä. Suomen jälkeä listalla oli hyvin edustettuna muutkin pohjoismaat. Toiseksi vakain valtio tutkimuksen mukaan on Ruotsi sitten Tanska, Norja, Sveitsi, Uusi-Seelanti ja Luxemburg. Säätiö vertailee eri maita muun muassa ihmisoikeuksien, julkisten palveluiden, varallisuuden jakautumisen, pakolaisten määrän, turvallisuuden, köyhyyden ja talouden supistumisen sekä kehityksen epätasaisuuden perusteella. Kaikkiaan kahdentoista eri kriteerin avulla arvioitujen maiden häntäpäissä ovat Etelä-Sudan, Somalia ja Keski-Afrikan tasavalta, Kongo ja Sudan.

Tällainen tutkimushan-

on kuin toisesta maailmasta, kun ajattelemme ympärillämme tapahtuvia myllerryksiä ja uutisotsikoita. Ukrainan kriisissä ei ole edistytty. Selkkauksessa on kuollut jo yli 4700 ihmistä. Vielä lähempänä saimme vastikään seurata uutisissa naapurimme Ruotsin pääkaupungin, Tukholman rannikko-alueilla tapahtuneita sukellusvene etsintöjä. Silloin Ruotsin puolustusministerin Peter Hultqvistin mukaan alueella suoritettiin vakava tutkintaoperaatio, jotta Ruotsin alueellinen koskemattomuus säilytetään. Tapahtuman myötä myös Suomen meripuolustus on joutunut vastaamaan kysymyksiin, onko vieraan maan sukellusveneet koskaan lou-

kanneet aluevesiämme? Iltalehden lähteen mukaan Itämerellä liikkuvat sukellusveneet syyllistyvät Suomen aluevesillä säännöllisesti aluerikkomuksiin. Komentaja evp. Jyrki Bernerin ei kuitenkaan allekirjoita väitettä sen osalta, että aluevesirikkomukset olisivat jatkuvia. Edelleen poikkeukselliset maamme ilmatilan loukkaukset ovat olleet otaksissa. NATO:sta keskustellaan ja tutkimusten mukaan kansalaisilla on epävarma olo, iso itäinen naapuri jopa pelottaa.

Vertailuja on aina erilaisia, mutta tällainenkin on mielestäni nähtävä tueksi jatkaa valitsemallamme tiellä. Kun rakennamme ja ylläpidämme vakauttamme, tulisi-

kin sen olla pitkäjänteistä myös puolustusmäärärahojen osalta. Japani suunnittelee puolustuksensa 50 vuoden perioodeilla, Venäjänkin 25 vuoden jaksoissa. Meillä on viimeaikoina ollut tuskaa saada puolustusbudjetin jaksoksi kahta vaalikautta, mikä on asian tuntijoiden mukaan minimi. Jos siis haluamme ylläpitää vakauttamme tulee puolustusmäärärahoistakin olla linjat selvillä vähintään 15-20 vuoden aikajänteellä. Kaiken tulevan hahmottamisessa auttaa perinteet ja historian tuntemus. Emme voi tarkasti ennustaa tulevaa, mutta voimme turvata sen ymmärtämällä historiamme.

Päijät-Hämeen ILVES No 3-4/2014, 57. vuosikerta.

Päijät-Hämeen ILVES on Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n tiedotuslehti, joka lähetetään kaikille jäsenmaksunsa suorittaneille jäsenille. Päijät-Hämeen Reservipiiriin kuuluvat sekä Suomen Reserviupseeriliiton että Reserviläisliiton alueen paikallisyhdistykset.

Seuraavan lehden ilmestymisaikataulu
Nro 1/2015 ilmestyy maaliskuussa (materiaali ja ilmoitukset 12.3.)
Toimituksen osoite: Päijät-Hämeen Reservipiiri Seponkatu 7,
15140 Lahti • www.rul.fi/pajjat-hame

Päätoimittaja: Juha Tarnanen, juha.tarnanen@gmail.com
Puheenjohtaja: Arto Tapiomaa, arto.tapiomaa@luukku.com
Toiminnanjohtaja: Marko Patrakka, markopatrakka@phnet.fi
Piirisihteeri: Pekka Ylöstalo, pekka.ylostalo@phnet.fi
Jäsenrekisterivastaava: Juha Nuoritalo, juha.nuoritalo@phnet.fi
Talouspäällikkö: Hannu Nieminen, hanski.nieminen@mbnet.fi
Ampumavastaava: Marko Patrakka, markopatrakka@phnet.fi
Nettivastaava: Miikka Hurmalainen, miikka.hurmalainen@iki.fi
Painopaikka / lehden taitto: Padasjoen Kirjapaino, Padasjoki.

Hämeen rykmentti juhli viimeistä vuosipäiväänsä

Oma Rykmenttimme, Hämeen rykmentti juhli viimeistä vuosipäiväänsä kauniissa syksysäässä, perjantaina 3. lokakuuta. Lahden varuskuntaan oli paikalle kutsuttu vain lähimpiä varuskunnan yhteistyökumppaneita sekä vanhoja työntekijöitä, henkilöitä kaikkiaan vain pieni piiri. Juhlaa vartioi varuskunnan viimeiset

varusmiehet. Ohjelma noudatti perineistä kaavaa, mutta juhlan kohokohta oli edessä, perinnekiven julkaiseminen. Matkalla sinne, seurueessa vanhempi väki ja henkilöstö muisteli keskusteluissaan menneitä, jopa ihan sotien jälkeisiltä ajoilta. Paljon oli kuulemma muuttunut, heilä sydän sykki edelleen nuoruuteensa ja varus-

kunta-alueeseen.

Lahteen, Hennalan varuskuntaan, Hämeen rykmentti siis uudelleen perustettiin puolustusvoimiemme koulutukselliseen tarpeeseen vuonna 1986. Sillole oli silloisessa pv-uudistuksessa tilaus kokonaisorganisaatiossa. Kaikki toimi hyvin ja rykmentti paistatteli pv:n tilastoissa kokonai-

suutena aina vuosittain hyvänä varuskuntana, kun verrattiin oppimista ja muita tärkeitä koulutuksellisia tuloksia. Rykmentti oli valtakunnallisesti pieni, mutta hyvin huollettu ja hoidettu varuskunta. Nyt olemme vaan uudessa poliittisessa maailmassa, puhutaan jopa kvartaalitaloudesta. Historiallisesti nähtynä, lyhytnäköisen

ajattelun seurauksena, koko varuskunta lakkautetaan vuoden lopussa. Monissa rykmentin juhlissa puhuneen, nyt jo edesmenneen Mannerheimin ritarin Pentti Iisalton sanoin: mitä veraten lyhyestä, vapaasta ja itsenäisestä historiastamme olemme oppineet?

Muistomerkin paljastamispuheessa, ajatuksen isä, komentaja eversti Risto Kolstela kertoi muistokiven punertavan värin ja liekki-mäisen muodon muistuttavan rykmentin lipun luonteesta. Perinnekivi jää näin jäkipolville kertomaan Hämeen rykmentin toiminnan kunniakkaista vuosista 1986–2014, tuhansista koulutetuista varusmiehistä ja työlleen antautuneesta henkilökunnasta.

Kivellä itsellään on oma historiansa. Se osoitti erityisyytensä ilmestymällä Uudenkylän varikon räjähdysten seurauksena. Punainen

kvartsi/jaspis-kivi roikui räjähdysten jälkeen alueen metsässä kahden muun kiven päällä, kuin siltana, kaukana räjähdyspisteestä. Aivan erityinen, massiivinen kivi ja nyt se kantaa kyljesään Hämeen rykmentin muisto-kilpeä. Hennalan Sotilaskodin mäellä on siis nyt viisi maanpuolustustyön muistomerkkiä, mistä Lahden kaupungin ja maanpuolustusjärjestöjen kanssa on tehty yhteishuoltosopimus. Perinteen vaaliminen on maakunnassa näin turvattu, mutta se vaatii meidän Suomalaisen vaurauden voimaa – talkootyötä, jotta tulevatkin polvet tietävät, missä viimeisiä Hämeen rykmentin, sen osastojen, mm. Hämeen ratsujääkäripataljoonan varusmiehiä, Hakkapelittoa koulutettiin.

Kuvat
Anna-Kaisa Kotaviita

Kadettiipiirin paneli Hennalassa

Lahden Kadettiipiiri järjesti Päijät-Hämeen maanpuolustusta käsittelevän seminaarin 11.9. Hämeen Rykmentin auditoriossa. Paikalle oli saapunut runsas kuuliakunta saamaan parasta ja uutta informaatiota tulevasta. Paikalla oli siis koko maakunnan terävin kärki, mikä kannusti alustajia kertomaan laajasti omasta aiheestaan.

Kadettiipiirin pj Esa-Jussi Nuutila antoi avauksensa jälkeen puheenvuoron Rykmenttimme komentajalle ev Risto Kolstelalle, joka

kertoi rykmentin alustajoin vaiheita aina Rykmenttimme lakkautukseen. Raskaiden sanojen sivussa komentajan puheessa kiilsi ansaittu ylpeys tehdystä työstä – erinomaista ”me” henkeä.

Meillä oli paljonkin odotuksia Länsi-Suomen sotilasläänin esikuntapäällikön ev Jukka Oravan puheenvuoron sisältöön. Kerrotaanko meille viimein jotain uutta alueestamme ja Paikallispataljoonan perustamisesta. Se sai kuitenkin edelleen odottaa. Esikuntapäällikön alus-

tus oli kertaus pv:n uudistuksesta, mutta siinä emme saaneet aluettamme askaruttaviin kysymyksiin vastauksia. Kaikkiaan esitys oli katkava ja hyvä ja saimme tietää missä uudistuksessa mennään.

Aluetoimistomme päällikkö evl Kimmo Hartikaisen puheenvuoro oli myös odotettu ja siinä tuli esille muutos sisällön. Edelleen toiminnan ja tehtävien muutos, mutta reservistä ei vielä annettu kuuliakuntaa askarutta-

via vastauksia. Esille tuli kyllä mm. reserviläisen urapolku, mutta janoimme enemmän.

MPK:n KOTU-yksikön päällikön Arne Kumpulaisen puheenvuorossa esitettiin tuleva toiminta ja jatkuu siitä, että työ tulee Päijät-Hämeessä edelleen jatkumaan, mutta nyt Panssariprikaatin alaisuudessa. Konkreettisin vaikutus siirtymässä on, että tuki erilaisille harjoituksille tai tapahtumille tulee hakea aiemmin. Erityisesti hän peräänkuulutti vielä uu-

sia, nuorempia kouluttajia mukaan toimintaan ja tarttumaan uusiin haasteisiin.

Reservipiirimme puheenvuorossa pj Arto Tapiomaa totesi piirin hyvän varautumisen tilanteen ja toivotti kaikki mukaan toimintaan.

Viimeinen puheenvuoro oli annettu Ratsumieskille. Puheenjohtaja Jukka Elomaan suulla saimme kuulla, että meille tärkeä perinne ”Hakkapelit” säilyy ja siirtyy perustettavan Hämeen Aluetoimiston vaalimaksi. Hakkapelit ei siis homeh-

du museon uumeniin vaan perinnettä jatkaa tuleva Hämeen Aluetoimistomme.

Seuranneessa keskustelussa tuli myös esille kuinka muissa piireissä on nyt toimittu Paikallispataljoonien toiminnan aloittamisessa. Päätettiin asiaan, vaikka emme kaikkia vastauksia saneetkaan, mutta siihen tartuttiin evl Kimmo Hartikaisen toimesta. Muutama päivä tilaisuuden jälkeen paikalliset toimijat kutsuttiin koolle valmistelemaan Paikallispataljoonamme tulevaa ylösajoa. Panelissa Hartikainen ei vielä voinut kertoa kaikkea jo suunniteltua ja me kuulijat olimme liian tiedonälkäksiä. Perustamisesta saamme vuoden vaihteen jälkeen uutta tietoa! Kuten aiempi piirin puheenjohtaja Juha Nuoritalo Kärkölästä totesi kadettiipiirin tilaisuuden jälkeen, aivan erinomaisen paneli.

Länsi-Suomen sotilasläänin esikuntapäällikkö eversti Jukka Orava

Hämeen aluetoimiston päällikkö evl Kimmo Hartikainen

MPK:n KOTU-yksikön päällikkö Arne Kumpulainen

Piirin syyskokous

PH Reservipiirin syyskokous pidettiin 28.10. nyt vuorostaan Sysmässä. Pitkä matka hieman verotti osallistujia, mutta paikalliset järjestelyt pelasivat. Tutustuimme Sysmälaisten erinomaiseen sisäämpumarataan ja talon muihinkin toimintoihin, kuten keilara-

Toimintaa Sysmän sisäämpumaradalla. Kuvan otto on järjestetty.

taan. Voimme vain todeta, että pienemmälläkin paikkakunnalla harrastusmahdollisuudet ovat hyvät, kun puhalletaan yhteen hiileen ja talkoilulla ylläpidetään mahdollisuuksia. Sääntömääräiseen kokouksen tuloksena todettiin Arto Tapiomaan Orimattilasta edelleen jatkavan toisen vuotensa Reservipiirin puheenjohtajana. Reserviläisten varapuheenjohtajana jatkaa Tuomo Pohjantuli Lahdesta. Upseerien pu-

heenjohtajana jatkaa Juha Tarnanen Lahdesta ja varapuheenjohtajana Heikki Rekola Sysmästä. Kokousasioiden ulkopuolella totesimme, että piiri uusi ampumaturvakuutuksensa. Näin ollen kaikissa piirin yhdistysten suunnitellusti järjestämissä ampumatapah-tumissa ampujilla on vakuutus, vaikkeivät olisi jäseniä. Tämä nähtiin tärkeäksi mahdollisuudeksi myös rekrytoida uusia jäseniä.

Lahden Reserviupseerikerho juhlisti näyttävästi 80vuotta

Lahden Reserviupseerikerho juhlisti näyttävästi 80vuotista historiaansa Hennalan Upseerikerholla tiistai-iltana. Juhlasali oli lähes täynnä eri-ikäistä toimijaa vuosien varrelta. Kerho on ollut vahvasti vaikuttamassa koko maakunnan maanpuolustustoimeen suojeluskunnista tähän päivään ja on edelleen varsin elinvoimainen, totesi puheenjohtaja Ilkka Jaakkola avauksessaan. Vajaalla kolmellasadalla jäsenellään kerho kuuluu maan aktiivimpiin reserviupseerikerhoihin valtakunnassa ja Suomen Reserviupseeriliitto on sen viime vuosina usein palkinnut aktiivisuudestaan. Tänä

vuonna Sotavahinkosäätiö palkitsi kerhon pitkäaikaisesta toiminnasta reservin sotilasmonitelutaidon hyväksi tehdystä työstä.

Juhlapuhujaksi oli saapunut Puolustusvaliokunnan puheenjohtaja Jussi Niinistö, joka puheessaan peräänkuulutti lisää kertausharjoituksia:

”Puolustusbudjettiin tehdyt leikkaukset ovat merkinneet reserviläisten kertausharjoitusten vähentämistä. Tämä on ollut tietoista riskin ottamista. Toiminnan taso on tarkoitus pitkälti palauttaa ensi vuonna, mutta tehdyillä leikkauksilla on heikennetty puolustusvoimien suori-

tuskykyä pitkävaikutteisesti. Kertausharjoitusten ajaminen alas vuosina 2012, 2013 ja 2014 jättää valtavan aukon, kun joka vuosi on jäänyt kouluttamatta noin 20 000 reserviläistä.

Suomen sodan ajan joukoista ammattisotilaita on vain muutama prosentti. Sodan ajan joukojemme toimintakyvyn ylläpitämisessä on tärkeää, että puolustusvoimien koulutus- ja harjoitustoiminta saadaan ensi vuonna palautettua kestäväälle tasolle. Ilman riittävää kertausharjoituskiertoa puolustusratkaisumme kulmakivi, yleinen asevelvollisuus, on vaarassa dementoitua.

Viime vuonna vain noin 5 000 reserviläistä sai kutsun kertausharjoituksiin, tänä vuonna noin 6 000, ensi vuonna

na toivottavasti 18 000. Tämäkään ei ole riittävä taso korvaamaan viime vuosina syntyntä reserviläisten koulutus-

vajetta, jonka paikkamiseksi kertausharjoitusten määrä tulisi jatkossa olla vieläkin korkeampi.”

Lahden ja Tiirismaan yhdistyminen

Kuluva vuosi on yhdistyksemme kannalta historiallinen, kun Tiirismaan Reserviläiset ry lakkautettiin ja toimintonsiirrettiin Lahden Reserviläiset ry:lle. Jäsenet siirretään Reserviläisliiton toimesta Lahden jäseniksi syyskuun aikana. olemme tämän muutoksen jälkeen Päijät-Hämeen suurin reserviläisyhdistys lähes neljälläsadalla jäsenellä. Tiirismaan Reserviläiset ry on toiminut Hollolan, Hämeenkosken ja Kärkölän kunti-

en alueella. Se on aikanaan yhdistetty näiden kolmen kunnan erillisistä yhdistyksistä. Lahden Reserviläiset ry laajenee näin ollen nykyisiltä sijoiltaan maantieteellisesti kauas länteen. Yhdistymisen jälkeen Lahden Reserviläiset ry jatkaa omiensa lisäksi Tiirismaan perinteitä mm. joulutulien, kunniavartioiden ja seppeleenlaskujen osalta. Toivotamme Tiirismaalaiset lämpimästi tervetulleeksi Lahden Reserviläisiin!

yhdistymiskokouksessa 12.8.2014 olivat edustettuina Reserviläisliitto, Päijät-Hämeen Reservipiiri ja molemmat yhdistykset

Lipunlasku Hennalassa 31.12.2014

Luoja suosi päivän yleisötapahtumaa, oli pieni pakkanen. Maa oli vakonen kuin Suomen lipussa, taivas repeili ja saimme nähdä vilauksen sinistä. Yli kaksituhatta kertaa olen Hennalassa ryhmittynyt kaupungista tullessani kääntymään vasemmalle, varuskunnan portille – nyt sinne oli jälleen jonoa ja käännyin aiemmin Upseerikerhon parkkipaikalle. Yleisöä on yleensä ollut valatilaisuuksissa, nyt oli erilainen juhla – tienvarressa on jopa kynttilöitä. Yleisömäärä hämmästyttää, väki on rauhallinen, ylevä pyhäpuissaan.

Olimme kokoontumassa tilaisuuteen, mitä kukaan meistä paikalla olleista ei halunnut tapahtuvan, juhlistamassa Lahden varuskunnan lipun laskua. Kävellessäni kohti kenttää vastaan tuli paljon tuttuja ja huomasin monen myös tavanneen tuttujaan, väkeä oli helposti toista tuhatta. Mietin, miksi heitä moinen lakkautus liikutti.

Monenko ”Nokian” lakkautuksen viimeinen päivä saa ihmiset kerääntymään tällaisena joukko- paikalle? Jäin suustani kiinni ratsumies Hanski Kinnusen kanssa, hän kaipasi Lahden Radion lähetykseen ihan tavallista ääntä, ihmistä joka oli spontaanisti paikalla?

Asetuin viimeisten joukossa kutsuvieras osioon, huomioin kanssa henkilöt ja lepo. Viereeni kiirehti vielä sotilashenkilö, toivotin tervetulleeksi, kertoi olevansa pv:n komentajan adjutantti. Mietin, että on pahan hyvässä, paikallisessa seurassa kanssani. Seremonia alkoi, mieleeni tuli kolmenvuoden takainen ilmoitus varuskunnan lakkautuksesta, kaikki se työ mitä rykmentin puolesta tehtiin. Keskustelut pv:n, kaupungin, Päijät-Hämeen kansanedustajien ym. kanssa. Torillakin oltiin osoittamassa tukea varuskunnalle ja kerättiin adresseja. Sata vuotta historiaa, tapahtumia ja kulttuuria – kohta

se on muisto vain. Haikeina, mutta rauhallisina Lahtelaiset ja kaikkialta Päijät-Hämeestä tulleet osoittivat kunniaa, kun Ilves-lippu saapui kentälle. Protokollassa seurasi katselmus. Pv komentaja kenr Jarmo Lindberg, Rykmentin komentaja ev Risto Kolstela ja esikuntapäällikkö evl Harri Savolainen katsastivat joukot. Rykmentin sotilaspastori Risto Kaakkinen otti vuorollaan yleisön ja kaikkiaan koko tilaisuuden. Historiaan jää hänen puheensa teema: Asento. Katse eteenpäin. Lepo. Aivan fantastinen viesti meille kaikille - elää ja mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Kaikkiaan, juhlan puheet pidettiin, ev Kolstela kertoi tosiasioita rykmentin hyvästä työstä. Kenraali Jarmo Lindberg pv:n uudistuksesta - lippu laskettiin - juhla oli ohi. Se oli siinä, mutta kynttilöitä tuli kadunvarteen vielä lisää.

Kutsuvieraille ja lehdistölle oli kentän tapahtumien jälkeen järjestet-

ty kahvitilaisuus, missä paljastettiin mm. komentaja Kolstelan muotokuva. Tänä vaikeana lakkautuksen aikana meillä Päijät-Hämeessä on ollut onni, että vastuussa on ollut paikalliset juuret omaava henkilö. Komentaja on osoittanut myös poikkeuksellista lähenytymistä alisiinsa ja reserviin nähden. Siksi me järjestöjen edustajat halusimme muistaa Risto Kolstelaa perinteisin kultaisin kalvosimin ja rva Katri Kostelaa Rykmentin riipuksella.

On uuden aika. Kaikki kunnia Hämeen Rykmentille ja Hämeen Ratsujääkäripataljoonalle!

Asento. Katse eteenpäin. Lepo.

Kuvat
Anna-Kaisa Kotaviita

Rykmentin komentaja eversti Risto Kolstela puhumassa.

Puolustusvoimien komentaja kenraali Jarmo Lindberg lehdistötilaisuudessa.

Hämeen Rykmentin lippu saapuu viimeisen kerran lippukentälle

Viimeisen Hämeen Rykmentin komentajan Risto Kolstelan muotokuvan paljastus.

Ilves-14 - harjoitus

26.-28.09.2014 järjestettiin Hattulan Parolassa Ilves-14 -harjoitus, johon P-HKoTu:sta oli kutsuttu kouluttajia pioneerikursseille.

Perjantaina kuittasimme Defenderin peräkäriryineen ja kokoonnuimme Rak 31:n luona, josta mukaamme lähti kurssin vääpeli, Timo Vento. Kurssin johtajana toimi Tuomo Pohjantuli - ansiotunut kouluttaja ja monen pioneerikurssin johtajana rutinoitunut. Muina kouluttajina mukana olivat Arto Koivisto, Pekka Ylöstalo ja Ilkka Jaakkola. Tehtävät oli jaettu ja suunnitelmat tehty aiemmissa palavereissa syksyn mittaan.

Perillä Parolannummen varuskunnassa kuittasimme kurssivarustuksen: harjoitusmiinat, -panokset, työkalut jne. Sitten lähdimme LujaBetoniin Kantolan tehtaalle sovittuja betonielementtejä noutamaan. Paikallinen kuljetusyrittäjä oli lupautunut kuljettamaan osaset kustannuksitta Hätilään harjoitusalueelle, missä niitä oli tarkoitus käyttää havaintoesineinä. Saimme kaksi 180mm vahvuista, n. nelimetristä ontelolaattaa ja kaksi 400x400x n. 2m betonipalkkia käyttöömme. Elementit vietiin paikoilleen ja teimme viimeiset viilaukset suunnitelmiin. Palasimme Parolannummelle ja majoituimme varusmiesten tupiin.

Kun kurssilaiset olivat saapuneet ja varustautuneet, pidettiin Harjoituksen johtajan puhuttelu Panssarikappelissa, joka toimii myös auditoriona ja varuskunnan elokuvateatterina. Tämän jälkeen Kurssinjohtaja Pohjantuli piti Pioneerikursseille oman puhuttelun, jossa kerrattiin varomääräyksiä ja kurssin yleisiä aikatauluja. Tässä jaettiin myös kurssi kolmeen osastoon, joille annettiin valmistautumistehtävänä laskeskella panoksia etukäteen mietittyihin kohteisiin, joita oli tarkoitus lauantaina panostaa Hätilässä. Kaikki olivat innostuneita tästä käytännönläheisestä 'koulutehtävästä'.

Hyvin (?) nukutun yön ja varuskunnan runsaan aamupalan jälkeen lähdimme heittokuljetuksilla Hätilään, jossa tutustuimme alueeseen ja aloitimme koulutuksen välittömästi. Seuraamme liitettiin Viikariin valmistunut PsPionK:n luutnantti Visa Saaristo, joka toimi Puolustusvoimien määräämäänä kouluttajana kurssille.

Aamupäivällä kertosimme sytytysvälineitä ja nallitusta sekä teimme ensimmäiset heittopanokset, jotka herättivät kurssilaisissa jännityksen. Kunnioitusta - moni kurssilainen ei ollut aiemmin ollut tekemisissä pioneeriaselajin kanssa. Tämä osoittautui hyväksi asiaksi, koska kukaan ei 'kuvitellut tietävänsä kaiken'. Oppimisen halu ja tekemisen ilo oli läsnä koko ajan.

Aamupäivän aikana panostimme puita, kantoja, ontelolaattaa ja betonipalkkia edellisiltana laskettujen panosten mukaisesti. Valitettavasti lähtökiireessä oli varastolla jäänyt testaamatta Pionjär-kallioporakone, joka osoittautui kentällä yhteistyöhaluttomaksi ja suunnitellut reikäpanokset kiveen täytyi muuttaa pienemmän kiven heittopanokseksi. Tämä ei kuitenkaan masentanut kurssilaisia, vaan he tarttuivat innolla uuteen haasteeseen - jota ei edellisiltana tullut harjoiteltua, joten laskut olivat aivan uudet. Saimme myös kaksi 'kovaa' viuhkapanos VP 88:aa, jotka viritettiin paikoilleen ja maaleiksi asetettiin muutamia ampumatauluja sekä tyhjä tynnyri. Tarkoitus oli esitellä panosten tehoja käytännön toimintatavoilla.

Kun alun harjoitteet ja panostamiset oli saatu pois alta, saapui Hätilään Korian Pioneerikillan jäseniä tutustumaan kurssiin. Väapelimme Timo Venton lohtiman lounaan jälkeen aloitimme räjäytykset, joita saapui seuraamaan myös Ilves-14 -harjoituksen Tiedottajakurssi kameroineen. Pauke alkoi, eikä kenelläkään jäänyt epäselväksi, mik-

si pioneeriaselaji on niin mielenkiintoinen. Samalla kävi ilmi huolellisen työn tärkeys, kun yksi liitos oli jäänyt tekemättä ja suunniteltua paukhdusta ei tapahtunutkaan. No - nopean tarkistuksen jälkeen homma hoitui, kuten oli ajateltu. Vieraitkin olivat tyytyväisiä näkemäänsä.

Arto Koivisto oli tuonut mukanaan erilaisia teräsosia, joita panostettiin ja räjäytettiin myöhemmin iltapäivällä. Mukana oli paksua ketjua, paksu I-palkki, n. 1½ tuuman pyöröteräskanki, kevyttä maantiekaidetta, josta tynnyrimaalin avulla rakennettiin tienvarsipommi sekä liikenne-merkkitolppa, josta syntyi myös keljuntuntuinen tilapäispanos.

Paikat siivottiin ja siirryimme ruokailemaan. Palailimme Parolannummelle taas heittokuljetuksella, joka hiukan viipyi teknisen vian vuoksi, mutta loppujen lopuksi olimme kaikki perillä. Uni maittoi kaikille ulkona vietetyn päivän jälkeen.

Sunnuntaiaamupäivä käytettiin rastikoulutukseen kasarmin maastossa. Suunniteltua Moniherätemiinaa ei oltu saatu, joten ohjelmaa täytyi jälleen kerran hiukan soveltaa. Rastikoulutuksena opetettiin Pohjamiina 94:n ominaisuudet ja käyttö sekä piilotettiin harjoitusmiinoja ma-

han. Avoimessa maastossa tuli selväksi, miksi miinat on hyvä naamioida - jotkut kurssilaisista olivat varsin taitavia naamioimaan. Toinen ryhmä opetteli Viuhkapanos 2010:n asentamista.

Varusteiden ja kaluston palauttamisen jälkeen oli joillakin vielä joutilasta aikaa vieraila läheisessä Panssarimuseossa. Väapelimme Timo Vento osoitti sotahistorian tietämystään kertoessaan paikallaolijoille mm. kypärän kehityksestä aikojen saatossa.

Harjoituksen tiedotuskurssi oli laatinut jo perinteisen esittelylehtisen harjoituksesta ja sitä jaettiin kaikille ennen kotiinlähtöä.

Kurssipalautteesta kävi ilmi, että kouluttajat olivat onnistuneet tehtävissä ja kurssilaiset olivat kaikin puolin tyytyväisiä viikonlopun antiin.

Teksti ja kuvat:
Ilkka Jaakkola

Teräspalkki oikein panostettuna. Kaidepommi...
.....ja tulos.

Lahjoitettujen elementtien purkamista Hätilässä.

Kurssi alkupuhutellussa Hätilässä.

Ontelolaatta ennen.....
.....ja jälkeen.

RUL:n neuvottelukunnan syyskokous pidettiin Museo Militariassa Hämeenlinnassa

Suomen Reserviupseeriliiton neuvottelukunnan syyskokouksessa toivottiin lisää asiallista ja hyvin perusteltua keskustelua Suomen mahdollisesta Nato -jäsenyydestä. Toiveissa on, että asianousisi esille myös tulevissa eduskuntavaaleissa. Neuvottelukunta piti kokouksensa 18.11. Museo Militariassa Hämeenlinnassa. Neuvottelukunnan uusi puheenjohtaja Tapio Peltomäki kertoi neuvottelukunnan kokouksen avauspuheessaan kannattavansa sitä, että Nato-jäsenyyden hakeminen kirjattaisiin seuraavan hallituksen ohjelmaan. Kantaansa Peltomäki peruste-

li uhkakuvalla, Suomalaisella parhaalla turvallisuusratkaisulla sekä taloudellisilla seikoilla. Hänen mukaansa muut turvallisuusratkaisut eli jatkuva yksinään, liittoutuminen Ruotsin kanssa, tukeutuminen EU:n puolustukseen tai turvautuminen Naton pfp -kumppanuuteen eivät ole uskottavia. Peltomäki myös ihmetteli, että kun kaikissa muissa yhteyksissä yhteistyö ja kansainvälinen yhdessä toimiminen meillä koetaan kannatettavina ja positiivisina asioina, niin kun on kyseessä oman maan ja kansalaisten turvallisuus, sanomme ei. Haluamme olla Naton kump-

pani, osallistumme Nato-johtoiseen kriisinhallintaan, puolustusvoimamme ovat Nato-yhteisöä. Mutta sitten Naton viidennen artiklan tuoma turvatakuu ei meille yllättäen kelpaakaan. RUL:n puheenjohtaja Mikko Halkilahi sanoi, että liitolla ei ole virallista Nato kantaa, mutta RUL toivoo asiallisen ja analyttisen keskustelun mahdollisesta jäsenyydestä jatkuvan ja syventyvän. Halkilahi muistutti, että liiton jäsenten mielipiteet jakautuvat Nato -jäsenyyden kohdalla. Yksi jäseniä huolestuttava asia mahdollisen jäsenyyden kohdalla olisi sen vaikutuk-

set yleiseen asevelvollisuuteen. Liiton jäseniltä asiaa kysyttiin viimeksi kesällä 2012 ja silloin noin kolmas osa liiton jäsenistä (34,0 %) kannatti Nato -jäsenyyttä. Hie-

man suurempi osa vastanneista (40,9 %) vastusti jäsenyyttä ja joka neljäs (25,1 %) ei osannut tai halunnut vastata kysymykseen. Reserviupseereiden joukossa Nato-jäsenyyden kannatus on siis selvästi suu-

rempaa kuin kansalaisten keskuudessa yleensä. Halkilahi uskoi, että mm. Ukrainan tapahtumat ovat lisänneet Nato-jäsenyyden kannatusta ja asiaa tullaan kysymään jäseniltä lähiaikoina.

Palkitsemistilaisuudessa lipunkannosta vastasi, kuten vastaisuudessa Maakuntakomppania.

Eversti Risto Kolstela jakoi huomioita.

HämRJP:n evp päällikkö evl V.K. Simola ja muut kutsuvieraat käittelivät huomioituit

Ylennykset ja huomionsoitukset

Hämeen Rykmentin ja Reservipiirin yhteisessä palkitsemistilaisuudessa järjestettiin perinteisesti 5.12. Hennalan Upseerikerholla. Ylennettäviä oli selvästi vähemmän kuin aiemmin, onhan sodanajan joukko nyt puolitetu aiemmasta kokoonpanosta. Komentaja ev Risto Kolstela puhui ja luki ylennettävien listan, mikä jälkeen Päijät-Hämeen Reservipiirin puheenjohtajan johdolla jaettiin reservin huomiot. Lopuksi ennen kahvia, perinteen mukaisesti kutsuvieraat käittelivät kaikki ylenneet ja huomioituit. Ensivuonna perinnettä jatkaa Hämeen Aluetoimisto Reservipiirin kanssa.

Tasavallan presidentti on ylentänyt 6.12. 2014 muun muassa seuraavat reservin upseerit.

Majuriksi: Aalto Juha Martti Orimattila, Elfvingen Hannu Uolevi Heinola, Lahtinen Antti Sakari Hollola

Kapteeniksi: Heino Mika Henrik Lahti, Kemppinen Jukka Sakari Iitti, Tirkkonen Tommi Juhani Orimattila

Yliluutnantiksi: Martikainen Seppo Tapani Lahti, Nikkinen Janne Antero Lahti, Stucki Karl Johann Lahti

Luutnantiksi: Lepänen Kim Robert Orimattila, Liikkanen Anssi Pekka Iitti, Ohtonen Ju-

ho Matti Lahti, Ojala Harri Juhani Lahti, Järvenpää Pinta Kai Juha Mäntsälä, Seppänen Juha Tapio Mäntsälä, Siiri Niko Petteri Lahti

Sotilasläänin komentaja on ylentänyt muun muassa seuraavat reservin alipuseeristoon ja miehistöön kuuluvat.

Yliväapeliksi: Nykänen Vesa Markus Heinola

Väapeliksi: Juoppeeri Timo Mika Johannes Lahti, Perälä Ossi Johannes Hollola, Taimisto Eero Sakari Iitti

Ylikersantiksi: Hulkkonen Pasi Tapani Lahti, Hänninen Antti Samuli Myrskylä, Kallioinen Tero Tapani Asikkala, Kiri Jarkko Olavi Lahti, Koski Pasi Antero Iitti, Laukka Jani Markus Lahti, Lindqvist Pentti Antero Mäntsälä, Mäkinen Janne Olavi Mäntsälä, Nummi Henri Antero Lahti, Simola Juha Erkki Hollola, Tiainen Seppo Ilmari Hollola, Toivonen Marko Antero Lahti, Törmikoski Juha Antti Lahti

Kersantiksi: Hepojärvi Marko Eerik Sysmä, Jokinen Mikko Joonas Lahti, Järvinen Ari Samuli Lahti, Niemi Ville Pekka Lahti, Tapanila Vesa Kaarlo Juhani Heinola, Timonen Mikko Juhani Hollola, Tuomi Joni Petteri Nastola, Veltheim Petteri Henrik Iitti, Viitala Ville Matti Nastola

Alikersantiksi: Gummer Mika Allan Lahti, Kaija Mika Tapio Lahti, Kallio Jani Markus Hollola, Klemola Kimmo Antero Lahti, Kokko Harri Johannes Hollola, Pastila Risto Uolevi Orimattila, Saari Jarkko Petteri Adolf Heinola, Vilén Ville Tapani Lahti, Virlander Joonas Verner Hartola

Korporaaliksi: Karjalainen Juuso Matti Petteri Lahti, Kultanen Heikki Juhana Lahti, Laine Jani Pekka Antero Lahti, Mäkipää Laura Katariina Lahti, Männikkö Juha Kalevi Lahti, Nousiainen Anssi Juhani Asikkala, Salo Markku Juhani Lahti, Tikkanen Tero Kristian Lahti

Päijät Hämeen Reservipiirin huomiot: Reserviläisliiton mitalit

Kultainen ansiomitali: Heinonen Jaakko, kersantti, Auttoinen, Latvakangas Lauri, kersantti, Lahti

Hopeinen ansiomitali: Hamberg Jari, vää-

pelä, Orimattila, Komu Tuomas, vääpeli, Lahti, Pakkanen Lassi, vääpeli, Hollola

Pronssinen ansiomitali: Aho Aku, kersantti, Hollola, Blomster Kalle, vääpeli, Vääkky, Linna Erkki, kersantti, Lahti, Lopenen Erkki, sotamies, Orimattila, Mellanen Pirkka, kersantti, Hollola, Nipuli Teijo, jääkäri, Hollola, Prittinen Jari, ylikersantti, Talma, Pulkkinen Marko, alikersantti, Lahti

Suomen Reserviupseeriliiton mitalit

Reserviupseeriliiton

Hopeinen ansiomitali: Jaakkola Ilkka, Kapteeni, Lahti, Särkänniemi Heikki, Kapteeni, Lahti, Taimisto Juha, Luutnantti, Lahti

Maanpuolustuskieltojen liiton mitalit

Pronssinen kiltaristi: Lindström Tuomo, Ylikersantti, Lahti, Mattila Juhani, Ylikersantti, Hollola, Pirkka Mellanen, kersantti, Hollola

Kuvat ESS kuvaaja Vesa Tapiola.

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) Päijät-Hämeen koulutus- ja tukiyksikön vuosijuhlissa palkittiin useita henkilöitä

Palkitut Jukka Anttonen, Antti Kerppilä, Esko Sutela, Auli Väisänen

Palkitut Jyri-Pekka Schildt, Vesa Kivinen, Ilpo Siljander

MPK:n hopeinen ansiomitali: kertausharjoitusupseeri, yliluutnantti Timo Matilainen, Lahti, MPK:n rautainen ansiomitali: Jukka Anttonen Lahti, Antti Kerppilä, Hämeenlinna, Esko Sutela, Lahti, Pekka Takku, Heinola, Auli Väisänen Lahti. Maanpuolustusmitali kultaisella soljella: Ilkka Jaakkola, Lahti. Hopeisella soljella: Jyri-Pekka Schildt, Nuoramoinen, Ilpo Siljander, Padasjoki, Vesa Kivinen, Arrakoski. Pronssisella soljella: Sari Jussila, Sysmä, Lari Kivistö, Vääkky, Samuli Pyyhtiä, Sys-

mä, Heikki Juhani Riutta, Nuoramoinen, Tapani Suppula, Padasjoki, Pekka Ylöstalo, Uusikylä.

Päijät-Hämeen koulutus- ja tukiyksikön standdaari: Ari Sausta, Villähde, Esa Simpanen, Lahti. MPK:n plaketti: Marjaana Hartikainen, Espoo, Jarmo Parikka, Heinola.

Koulutus- ja tukiyksikön vuoden 2014 kouluttaja on Seppo Vahto, Kalkkinen. Koulutus- ja tukiyksikön vuoden 2014 toimija on Jarmo Kuosmanen, Nastola.

teksti ja kuvat
Matti Hilska

Maanpuolustusnaiset osaavat varautua poikkeusoloihin

Päijät-Hämeen maanpuolustusnaiset aloittivat syksyn toimintakauden Kärkölässä Suivalan Pitokartanossa. Teemana oli ajankohtainen aihe: "Kunnan varautuminen ja valmiussuunnittelu - Mitä Maanpuolustusnaiset voisivat tehdä?" Päijät-Hämeen kuntien yhteinen turvallisuus- ja riskienhallintapäällikkö Antti Prepula kertoi, että kunnan toiminnan tulee jatkua häiriötilanteiden ja poikkeusolojen aikana. Tärkeää on ennakointi ja turvallisuus. Hän käytti esimerkkinä pitkiä ajovaloja: ennakointi lisää turvallisuutta samalla tavalla kuin pitkät ajovalot auton ajamisessa.

Ennen varautumissuunnittelussa lähettiin ajatuksesta, että on selväräinen normaaliaika tai poikkeusolo. Nykyään varautumisen suunnittaminen kunnissa lähtee varautumisen kokonaiskentästä, jossa normaaliajan ja poikkeusolon välissä on häiriötilanne. Kunnan varautumisessa painopistealue on nimenomaan häiriötilanteisiin varautumisessa. Normaaliajan tärkein työkalu on pelastussuun-

nitelma. Häiriötilanteita ja poikkeusoloja varten on valmiussuunnitelma, joka on viety toimialakohtaiselle tasolle. Esimerkiksi teknisestä toimesta ja päivittäistavara-huollosta on oma suunnitelmansa.

Toimenpiteet kunnan varautumisessa lähtevät liikkeelle suunnittelusta, jossa tunnistetaan ja arvioidaan riskejä sekä analysoidaan erilaisia uhkia. Tilanteesta neuvotellaan ja sovitaan yhteistyötahojen ja sidosryhmien kanssa, joita ovat myös kansalaisjärjestöt kuten maanpuolustusnaiset. Konkreettisia toimia ovat sopimukset, henkilö- ym varaukset, perehdyttämiset ja koulutukset. Laadittuja suunnitelmia on tärkeä myös päivittää, totesi turvallisuus- ja riskienhallintapäällikkö Prepula.

Kärkölen kunnansihteerin Anja Vitie kertoi tuoreen esimerkin Järvelästä, jossa päävesijohdot oli katkennut aikaisin aamulla ja puolet kuntalaisista jäi ilman vettä. Vuotokohta löytyi onneksi nopeasti ja korjaustyöt saatiin käyntiin. Tieto asukkaille levisi mm paikallisradion kaut-

ta, mutta silti vesilaitos sai 150 puhelua. Aktiiviset kuntalaiset ehdivät jo tarjota apua vedenjakeluun tai ilmoittivat sosiaalisessa mediassa, että heidän omasta kaivosta saa tarvittaessa hakea vettä. Tällä kertaa ongelma hoitui kunnan omin voimin ja melko nopeasti, mutta muistutti ajantasaisten suunnitelmien tarpeellisuudesta.

Pienessä kunnassa "kaikki" tuntee toisensa ja häiriötilanteessakin voidaan toimia joustavasti erilaisia verkostoja hyödyntäen. Keskustelussa esiin nousi mahdolliset kuntaliitokset ja niiden myötä kasvavat alueet. Muuttuneissa olosuhteissa on entistäkin tärkeämpää, että suunnitelmat ovat ajan tasalla henkilö- ja yhteystietoja myöden.

Lahden Maanpuolustusnaisten puheenjohtaja Hanna Pohjantuli esitteli hyviä käytäntöjä maanpuolustusnaisten toiminnasta. Lahdessa esimerkiksi eri tilaisuuksia järjestetään yhteistyössä viranomaisten kanssa, jolloin toiminta ja henkilöt tulevat tutuiksi puolin ja toisin. Eri järjestöillä on myös yhteisiä pos-

tituslistoja, joita voi tarvittaessa käyttää vaikka häiriötilanteesta tiedottamiseen ja apujoukkojen kokoamiseen.

Maanpuolustusnaiset järjestävät itse tai kannustavat jäseniään osallistumaan monenlaiseen koulutukseen. Syyskauden avaukseen osallistuneista monet olivat käyneet varautumiseen ja valmiussuunnitteluun liittyviä koulutuksia. Tuttu juttu oli myös kotivara, joka monelta löytyi. Moni on myös eri tavoin

osallisena työpaikkansa varautumissuunnittelmissa tai mukana Maanpuolustuskoulutuksen järjestelmissä.

Vilkaan keskustelun loppupäätelmä oli, että naisten moninaiset taidot kannattaa hyödyntää kunnan valmiussuunnittelussa ja jos kunnasta ei huomata kysyä maanpuolustusnaisia mukaan, käydään tarjoutumassa.

Maanpuolustusnaisten Liiton varapuheenjohtaja Kaarina Suhonen esitteli maanpuolustusnaisten

tulevan koulutussuunnitelman luonnosta. Siinä on tavoitteena entistä systemaattisempi koulutusjärjestelmä, jonka yhtenä osana olisi arjen turvakurssi. Jatkokoulutusta voisi hankkia oman kiinnostuksen mukaan esimerkiksi muonituksesta, majoituksesta tai viestinnästä. Koulutuksen saaneet naiset ovat siis entistäkin vahvempi yhteiskunnan tukipylväs.

Tuija Nummela

Kärkölen Maanpuolustusnaiset, pj

Tahkojotos 2014 Nilsissä

Syysjotoksia on tullut kierrettyä vuosikausia, mutta nyt vasta tahkoa...

Pohjois-Savon superviikonloppu oli antoisa kokemus ainakin RESUL:n syysjotoksen osalta. Ori-mattilan jo vakiintunut kokoonpano valitsi tänä vuonna ainoana oikeana vaihtoehtona vaativamman sotilassarjan.

Kun syyskuinen viikonloppu lähenei tehtiin viimeisiä arvioita tulevasta säästä ja varustuksesta sekä vielä muutamia hankintoja ja lopulta otettiin suunta kohti Savoia. Kisa alkoi osaltamme perjantai-iltana klo 20.04 jolloin saimme ensimmäiset koordinaatit ja suunnistimme hiihtouraa pitkin kuinka ollakaan ylämäkeen. Ensimmäinen tehtävä koski taktisten merkien tuntemusta. Seuraavaksi odotti jo kartastakin päätellen ampumarasti, jossa ammuttiin 9mm Glockeilla omaan valai-

suun ja seuraavassa katoxessa AR 15:lla nopeasti liikkuviin spol-tauluihin. Tästä siirryttiin yösuunnistukseen, jossa savolaisessa loushikossa kahteen partioon jakautunut joukkueemme löysi lähes kaikki rastit mutta jäi silti aikasakon myötä pisteittä. Kun saavuimme Yöpymisrastille meillemme annettiin kaksi sadeviittä ja kiellettiin käytäntästä omia majoitteita, valoa ja ääntä. Olimme vihollisuhan alla ja jos meluamme tai näkyy valoa, vähennetään yöpymisrasti-pisteitä. Niinpä yöpymis-me pelkällä makuualustalla ja pussilla "viiden miljardin tähden hotellissa". Aamulla suunnistimme suorinta tietä takaisin ampumaradalle jossa ammuttiin valoisin ajan ammuntoja. Radalta suunnistettiin seuraaville tehtäville joissa testattiin mm. kansalaispartion toimintaa estämässä tihutyöntekijöitä räjäyttämäs-

tä telemastoa, kaluston ja aseiden osien tunnistusta, puhelin viestintää, maali-koordinaattien määritystä, ensiapua ja miinoittamista sekä tarkka-ampujatoimintaa ym. Lauantai sisälsi liikkumista vajaa 30 km 200m korkeusero-välillä, esimerkkinä suora nousu järven rannasta Tahkovooren huipulle. Lisäpisteitä sai ns. kylmiltä rasteilta joista piti noutaa rastitunnus ja palauttaa se päivän päätteeksi maaliin. Kylmärasitit puhuttivat koko jotosen ajan, koska osa kilpailijoista kävi rasteilla yksin ilman varusteita, vaikka oli käsketty kulkea kootusti reppuineen. Lauantai päättyi Sammakkolammen rantaan jossa paikalliset maanpuolustusnaiset odottivat tikkataulun kanssa. Askartelutehtävänä oli rakentaa heitotikka ja osua tauluun. Meillä kävi huono tuuri kun yksi partion jäsen

loukkasi polvensa päivän aikana eikä enää pystynyt jatkamaan sunnuntai-osausta. Majoittuminen tapahtui rajatulla alueella missä riitti kvartsiittilouhikkoa enemmän kuin tarpeeksi. Teltan pystytys oli taas kerran taidetta kun yritit sovittaa majoitteen kuusikon keskellä siten että olisi edes jotenkin mahdollista nukkua kivien välissä. Ilta-ohjelmaakin oli luvattu ja sotilaskotiauton lisäksi paikalliset Martat olivat myymässä lettuja. Kauppa kävi hyvin vaikka moni kyseli suolaisen perään, jota ei ollut kummallakaan myynnissä. Luvattu ohjelma sisälsi kyläpelimannien soittoa ja yhteislaulua sekä tietokilpailun, jossa yllättäen oma partio pääsi palkinnoille. Iltaohjelman jälkeen olikin jo aika siirtyä latautumaan viimeiseen koitokseen ja sunnuntai-aamuna lähdettiin liikkeelle kol-

mestaan. ensimmäinen tehtävä oli tunnistaa erilaisia räjähteitä maastosta. Seuraavaksi tuli eteen puolentoista kilometrin pikataival, yllättäen ylämäkeen ja hiihtokeskukseen ylimmälle mahdolliselle hissiasemalle. Perillä odotti LV 217:n kokoaminen ja viestintälähetystehtävä. Kun päästiin laskeutumaan alaspäin oli edessä kaksi rastipistettä joissa piti käydä ilmoittautumassa, tämän jälkeen tulittiin maaliin. Maalissa kui-

tenkin odotti vielä viimeisen tehtävänä, aseiden kokoamistehtävä: Kaksi RK:ta PKM ja Glock. Oli mukava suoriutua tästäkin kohtuullisella ajalla ja päästä lopulta maaliin. Sitten nautittiinkin luvattu kenttälounas ja edessä oli matka Sokos hotelli Tahkon saunaosastolle. Kiireettömien löylyjen jälkeen alkoi kotimatka ja viikonloppuun ensimmäinen sadekuuro.

Arto Tapiomaa
Olan Mäyrät

Reservin Uotinpäivät

Sysmän kesän kohokoh- ta, pitäjäjuhlilla Uotinpäi- vät, jota vietetään alku- jaan Pyhän Olavin muis- toksi, sai taas reservin- kin liikkeelle. Kotiseu- tumuseona toimiva en- tinen pitäjänmakasiini muodosti jyhkeän puit- teen alueelle kerätyille sotilaskalustolle. Nä- tävillä oli kalustoa pans- sarivaunusta alkaen aina jalkaväkiaseisiin, joista löytyi sekä suomalaisia että venäläisiä versioita. Sergei oli myös paikalla, sillä ei sentään ammut- tu, mutta Eko-aseella kuitenkin ja mustaruu- titykkikin jysähti pari

kertaa juhkakansan ilok- si. Vaikka museonmä- ki on hieman sivussa ky- lältä, löysi väki tiensä paikalle ja monet pääsi- vät nauttimaan trakto- rikyydistä. Vanhoja ko- neita olikin lukuisia pai- kalla. Uotinpäiviä on lä- hes aina sää suosinut, niin nytkin, jopa niin paljon, että poniratsas- tus jouduttiin perumaan helteen takia. Kalus- toa esitelleet reserviläi- set kyllä tarkenivat va- rusteissaan hyvin. Sys- mä-Seuran ylläpitämä kotiseutumuseo on var- sin laaja kokoelmiltaan, joten seinien sisälläkin

riitti näkemistä.

Useampana kesänä näyttäytyneen sysmäiläi- nen reservijoukko tun- tuu vakiinnuttaneen paikkansa myös paikka- kunnan kulttuurielämäs- sä ja on saavuttanut niin vakituisten kuin kesä- asukkaidenkin varauk- settoman hyväksynnän, onhan maanpuolustus- tahto meillä vallan kor- kealla tasolla.

Heikki Rekola

*Laivatykki ja tarkkuus- ammutakuissa
Jyri-Pekka Schildt,
It -kuvassa Aki Naumi.*

Kenttätykistö Lahden seudulla

Lahdessa ja sen lähialueella tykistön perinteet ulottuvat 1920 -luvulle asti.

Vuonna 1927 Lahden Suojeluskunta sai puolustusvoimilta käyttöönsä 4 kpl 76 K 02 tykkiä, joista kaksi siirrettiin Nastolan suojeluskunnan käyttöön.

Lahden tykistösuojeluskunta harjoitteli ja järjesti 1930 -luvulla ampu- ma-harjoituksia yksi – kolme kertaa vuodessa kaupungin alueella.

Tuliasemat olivat sijainneet Pikku-Vesijärven, Jalkaranan peltojen ja Kilpiäisten-Kukkilan alueilla. Tulen tähtäminen ja johtaminen oli suoritettu Rauta- ja Korpikareen alueilta. Maa- lialueena yleensä oli Vesijärven sijaitseva Lankiluoto.

Ammunnat olivat onnistuneet ja tykkimiehet harjaantuneet tehtäviinsä. Oli luonnollista, että kriisin sattuessa tul- taisiin Lahden ja sen lähialueella perustamaan tykistöjoukko-osastoja.

Näin tapahtuikin, kun YH alkoi. Tällöin kapteeni (myöhemmin evers- tiluutnantti) Eino Tirronen perusti Länsi- harjun koululla III/KTR 11:sta Lahden ja Nasto-

lan alueen tykkimiehistä. Kalustona patteristolle oli 76 K 02 tykit. Talvisodan patteristo taisteli Karjalan kannaksella Punnusjärvi - Salmenkaita – Vuosalmi suunnassa. Sodan päätyttyä kotiuttaminen tapahtui perustamispaikassa Länsiharjun koululla.

Jatkosodan alkaessa jälleen kapteeni Eino Tirronen oli perustamassa samalla koululla III / KTR 9 :ää. Nyt koko henkilöstö oli Lahden kaupungin alueelta. Kalustona patteristolla oli aluksi 76 K 02 tykit, jotka sodan kestäessä vaihdettiin 122 H 10-30 tyk- keihin. Kun niistä jouduttiin luopumaan saatiin tilalle saksalaiset 105 H / 33 tykit. Nämä tykit olivat kotiuttamisparaatissa Lahden Aleksanterinkadulla. Kotiuttaminen tapahtui jo tutuksi tulleella koululla.

Nastolassa jatkosodan alkaessa majuri Antti Mäkiprosi perusti Rask. Psto 25:n, jonka miehistö oli Nastolan alueelta, mutta suuri osa päällystöstä oli Lahdesta.

Kalustona patteristolla oli 122 H 10-40 tykit, jotka sodan kestäessä vaihdettiin 155 H/17 kalus- toksi.

Kaikki Lahden seudulla perustetut patteristot suorittivat vaikean tehtävänsä kunnia-kaasti ja arvoa ansaitsevasti.

Edellä mainitun arvokkaan työn kunnioittamiseksi on Lahden Seudun Tykistökilta pystyttänyt ”Tykkimuistomerkin”. Muistomerkki on 76 K 02 tykki. Tykki on 76 mm kanuuna malli 02 ja se on tehty Putilovin tehtaalla Pietarissa vuosina 1916 – 1917, putki n:ro 6776 on valmistettu v.1916 ja lavetti n:ro 4896 vuonna 1917. Putki uusittu valtion tykkitehtaalla vuonna 1939, sekä jatkosodan alkaessa 1944. Tykki painaa 1200 kg, josta putken osuus 24 puutaa (venäläinen painomitta) eli 383,12 kg, lukko painaa 22,31 nau- laa (venäläinen painomit-

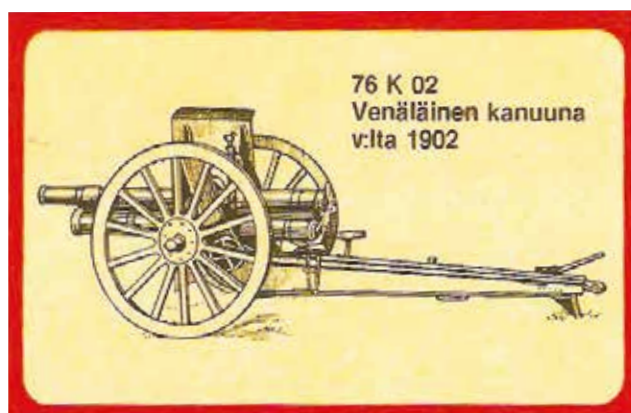
ta) eli 19,13 kg.

Lavetti on korjattu Asevarikko 1:ssä. Edellä esitetyt tiedot löytyvät tykistä. Tykin kanta- kirjasta löytyvät lauka- usmäärät sekä myöskin niiden patteristojen nimet, joissa tykki on ollut käytössä. Perinnetyk- kimme on sijoitettu So- tilaslääketieteen- ja So- tilasmusiikkimuseoiden pihalle Lahdessa osoit- teessa: Helsingintie 199.

Lähteet: Lahden Seudun Tykistökillan arkis- tot.

Kirjoittaja:
Aimo Koskentola
Lahden Seudun
Tykistökillan kunnia-
puheenjohtaja
Sotakamreeri

Hollolassa 7.12.2014

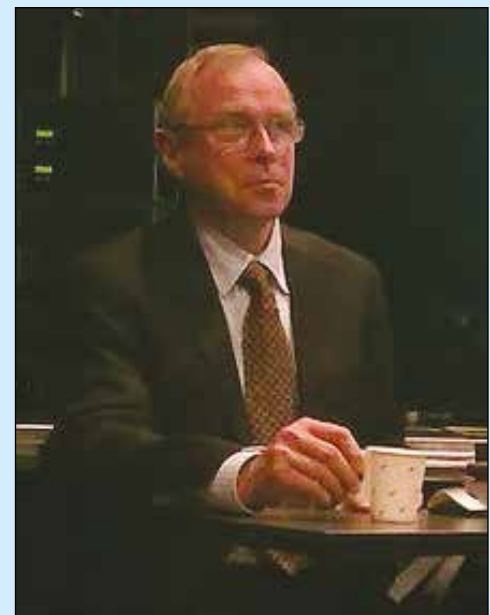

76 K 02
Venäläinen kanuuna
v:lta 1902

Esitelmätilaisuus ”Ukrainan kriisi”

Päijät-Hämeen Reservipiirin tiloissa Seponkatu 7, Lahti järjestetään 17.3. klo 18.00 esitelmätilaisuus, missä valtiotieteen tohtori Pekka Visuri käsittelee Ukraina kriisin sotilaallista puolta. Järjestäjinä PH Reservipiiri, Ilmatorjuntakilta ja Maanpuolustusnaiset tarjoavat pullakahvit. Tilaisuus on avoin kaikille kansalaisille.

Ota kaverisikin mukaan!

HAJALAUKAUKSIA UKRAINASTA 2014

Ukrainan kriisi alkoi varsinaisesti marraskuussa 2013 sopimuksesta, jonka piti lähentää Ukrainaa Euroopan unioniin. Tämän vuoden helmikuun puolivälissä puhkesi raju verenvuodatus Ukrainan sisällä. Maaliskuun ensimmäisenä viikonloppuna, Venäjä vyöryi Ukrainaan miehittämällä Krimin niemimaan. Tässä artikkelissa tarkastellaan Ukrainan kriisin tapahtumia ilmatorjunnan, ilma-aseen, ja reserviläisten (liikekannallepanon) osalta. Tarkasteluun on valittu satunnaisia tapahtumia kriisin ajalta ja tiedot on kerätty julkisista tietolähteistä - niin lännestä kuin idästä.

Taustaa

Ukrainan kriisin lähtölaukaus nähtiin, kun presidentti Viktor Janukovits ilmoitti vuoden 2013 marraskuun lopulla, ettei allekirjoita kauppaa- ja yhteistyösopimusta EU:n kanssa. Sen sijaan Ukraina aikoi tiivistää siteitä Venäjään. Päätös laukaisi mielenosoituksia, mutta taustalla oli myös patoutunutta tyytymättömyyttä poliitikoihin ja maan hallintoon. Protestit Kiovan keskustassa paisuivat ennätyskalliseksi ja Maidanin aukiolle perustettiin mielenosoittajien telttaleiri. Poliisi käytti rajuja otteita mielenosoittajia vastaan. Tammikuun lopulla kriisi vaatii ensimmäi-

set uhrinsa. Presidentti Janukovits taipui ja sopi opposition kanssa uusista vaaleista. Parlamentin syrjäyttämä Janukovits pakeni ja kansa pääsi ihmettelemään hänen sortuneen valtansa tunnusmerkkejä.

Opposition otettua valan vaalien seurauksena Ukrainassa Krimin niemimaan venäläismieliset näkivät tilaisuutensa tulleen. Oppositio valtasi helmikuun 2014 lopulla Krimin hallintokennuksia ja lentokenttiä venäläisjoukkojen avustamana. Ukrainan uusi hallitus syytti Venäjää osallistumisesta Krimin tapahtumiin. Venäjän Presidentti Vladimir Putin sai parlamentilta valtakirjan käyttäen voimaa Ukrainassa. Krimin aluehallinto järjesti Venäjään liittymisestä kansanäänestyksen, jota ukrainalaisväestö boikotoi.

Maaliskuussa 2014 Ukrainan uusi johto leimasi Krimin kansanäänestyksen farssiksi. Presidentti Vladimir Putin perusteli Venäjän toimia Krimillä sanomalla niemimaan olleen historiallisesti aina erottamaton osa Venäjää. 21. maaliskuuta Putin siunnetti allekirjoituksellaan Krimin liittämisen Venäjään. Ukrainan joukkoja vedettiin pois Krimiltä Venäjän lisätessä sielä valtaansa. Länsi tuomitsi Venäjän toimet Ukrainassa ja onnistui sopimaan yhteisistä vastatoimista. EU määräsi maaliskuun puolivälissä korkearvoisille venäläiselle ja ukrainalaiselle matkustuskieltoja ja jäädytti

heidän varojaan.

Huhti – toukokuussa 2014 Itä-Ukrainan venäjänkieliset rohkaistuvat Krimin tapahtumista ja alkoivat myös vaatia lisää päätösvaltaa. Tilanne kärjistyi entisestään, kun Venäjä-mieliset valtasivat huhtikuun alussa hallintorakennuksia Itä-Ukrainan kaupungeissa ja ukrainan asevoimat aloittivat operaation separatisteja vastaan. Kansainväliset ponnistelut väkivallan suitsimisesta eivät tuottaneet tulosta. Kaos Ukrainassa paheni kevään aikana kohti täysimittaista sisällissotaa. Liikemies Petro Porošenkon tultua toukokuussa valituksi Ukrainan uudeksi presidentiksi alkoivat yhteenotot kiihtyä siten että yhteenotot armeijan ja separatistien välillä raivosivat Itä-Ukrainassa pitkin keuhkaa.

Konflikti sai uuden käänteen, kun liki 300 matkustajaa kuljettanut malesialainen matkustajakone ammuttiin alas Itä-Ukrainan yllä 17. heinäkuuta. Syyttävä sormi suuntautui kohti separatisteja, jotka jo aiemmin olivat ampuneet alueella alas Ukrainan sotilaskoneita. Osansa syytöksistä sai niskaansa myös Venäjä, jonka uskotaan toimittaneen kapinallisille ilmatorjuntajärjestelmiä. Lentoyhtiöt muuttivat lentoreittejään tapahtuman seurauksena kiertämällä konfliktialueen kaukaa.

Ukrainan kriisi yltyi loppukesästä liki lännen ja Venäjän väliseksi

kauppasodaksi, kun pakotteita asetettiin puolin ja toisin. Ensin EU julkisti heinäkuussa Venäjän vastaisia talouspakotteita, koska aseiden ja taistelujoiden virta Itä-Ukrainaan ei ollut tyrehtynyt. Venäjä ei aikailut, vaan paljasti jo seuraavalla viikolla vastapakteja: ruoka- ja maataloustuotteiden tuonti kiellettiin niistä maista, jotka olivat mukana Venäjän vastaisessa pakotterintamassa. Tällä hetkellä kriisiin yritetään löytää ratkaisua Minskin rauhanneuvotteluiden kautta.

Ukrainan armeija

Ukrainan armeijan rauhanaikainen vahvuus on noin 130 000 henkilöä, ja reserviläisten avulla sen määrä voidaan nostaa jopa yhteen miljoonaan. Muutaman vuoden takaisten tietojen perusteella maajoukoissa palvelee noin 70 000, ilma-voimissa 40 000 ja laivastossa 15 000 sotilasta. Lisäksi tulevat erilaiset tukitoiminnot. Yleinen asevelvollisuus päättyi lokakuussa 2013, ja tuolloin armeijan kokoonpanosta oli 60 % ammatillisista ja 40% varusmiehiä. Ukrainan kriisin myötä yleinen asevelvollisuus palautettiin toukokuussa 2014. Armeijaa on uudistettu osin Naton opein, mutta yhteistyö ei ole ollut kovin syvällistä, koska Ukrainan edellinen presidentti Viktor Janukovits ei ollut kiinnostunut Naton jäsenyydestä. Ukraina on joka

tapauksessa osallistunut joihinkin Naton harjoituksiin. Ukrainan armeijan heikohkoon suorituskykyyn vaikuttavat oleellisesti puutteet rahoituksessa ja varusteista.

Ukrainan armeijan kalusto on pääasiassa entisen Neuvostoliiton peruja, se on peräisin 1990-luvun alusta jolloin maa irtautui Neuvostoliitosta ja sen alueelle jäi runsaasti kalustoa ja tarvikkeita sekä vahva sotateollisuus entisen emämaan jäämistönä. Armeijan käytössä olevia kotimaisia panssarivaunuja pidetään erinomaisina, mutta niiden määrää pidetään riittämättömänä, maavoimien käytössä olevan kaluston ollessa pääosin 1970-luvulta peräisin olevaa vanhentunutta kalustoa. Ilmapuolustusjärjestelmä on Venäjältä ostettu ja jäänyt jo ajastaan jälkeen. Armeijan asearsenaalista löytyy noin 1000 panssarivaunua, joiden lisäksi käytössä on rynnäkköpanssarivaunuja ja panssaroituja miehistönkuljetusvaunuja, sekä taisteluhelikoptereita. Ydinaseita armeijalla ei ole. Sotilasasiantuntijoiden mukaan Ukrainan armeijan ehkä parasta osaa ovat maahanlaskujoukot ja merijalkaväki. Armeija on ollut mukana kansainvälisissä rauhanturvaamisoperaatioissa, mm. Kosovossa ja Afrikassa.

Venäjä sai Krimin haltuunsa helposti muun muassa siksi, että Ukrainalla ei ollut realistista suunnitelmaa siltä varalta, että Venäjä miehittäisi Krimin. Lisäksi Armeija pyrki keuhkokuussa 2014 aikana muutenkin pysyttelemään sivussa Ukrainan sisäisestä valtataistelusta ja Krimin tilanteesta, pyrkien välttämään vastatoimia jotka olisivat voineet johtaa vielä laajempiin sotilaallisiin toimiin. Sotilasasiantuntijat arvioivat, ettei Ukrainan armeija nykykunnossaan pysty valtaamaan Krimiä takaisin.

Krimin valtauksen jälkeen toukokuussa, taistelut kiihtyivät Itä-Ukrainassa armeijan ja separatistien välillä, kun Ukrainan hallitus ilmoitti aloittaneensa terrorismin vastaiset operatiot.

Näiden taisteluiden alkaessa lännen sotilasasiantuntijat arvioivat että Ukrainan armeijan valmiudessa vastata idästä tulevaan hyökkäykseen on haasteita. Armeijan liikekannallepanossa kestää kauan, ja armeijan tärkeimmät tukikohdat ovat pääosin maan länsiosissa neuvostoajojen perinteen takia, jolloin hyökkäyksen odotettiin tulevan lännestä. Näistä tekijöistä huolimatta sotilasasiantuntijat arvioivat että Ukrainan armeija pystyisi maasodassa vastaamaan separatistien hyökkäykseen (myös Venäjän tukemana) kohtuullisesti, ainakin paremmin kuin Georgian armeija vuonna 2008.

Liikekannallepano, reserviläiset, ja vapaaehtoiset taistelijat

Yleiseen asevelvollisuuden perustuva järjestelmä lakkautettiin Ukrainassa äskettäin, mutta käytössä on yhä pääosin vapaaehtoisuuteen pohjautuva, ei ammattisotilaista koostuva armeija. Maaliskuun 2014 alussa Ukrainassa julistettiin osittainen liikekannallepano, jonka tarkoituksena oli vahvistaa joukkoja noin 40000 sotilalla. Maan puolustusministeriö kutsui kaikki armeijan reservijoukot palvelukseen, joukkojen oli ilmoitettava välittömästi. Noin puolet joukoista muodostui vasta perustetuista turvallisuusjoukoista. Samaan aikaan Ukraina pyysi EU:lta, Yhdysvalloilta ja Natolta apua ratkaisun löytämiseksi, jotta maan alueellinen koskemattomuus voitaisiin turvata. Toukokuussa 2014 Ukrainan hallitus päätti palauttaa yleisen asevelvollisuuden.

Tämän hetken arvioiden mukaan Itä-Ukrainassa taistelee armeijan riveissä 20000 - 25000 sotilasta. Useiden arvioiden mukaan Ukrainan kriisiin olisi voitu saada ratkaisu jo aikaisemmin, mikäli Ukrainan hallitus olisi asettanut taisteluihin käytettäväksi enemmän sotilaita ja kalustoa. Arviot vaihtelevat, mutta keskimäärin 50000 -

60000 sotilasta olisi tämän hetken tilanteessa riittävä määrä takaamaan Ukrainan armeijan menestyksen Itä-Ukrainan taisteluissa separatisteja vastaan.

Virallisen liikekannallepanon ”laahatessa”, on joukkoja koottu ja organisoitu vapaaehtoisten taistelujoiden pohjalta alkukesästä saakka. Tunnetuimpia joukkoja ovat muun muassa Azov-, Aidar- ja Shahtersik-, ja Donbass-pataljoonat. Esimerkiksi Donbass-pataljoona koostuu vapaaehtoisista taistelijoista, joista suurin osa on ukrainalaisia. Osa pataljoonan taistelijoista on patriootteja, jotka haluavat taistella Itä-Ukrainan ”terroristeja” vastaan puolustamalla kotiseutuaan. Yleisesti ottaen, ehkä suurimpana motivaationa pidetään kyllästymistä Ukrainan itsenäistymisestä (1991) saakka jatkuneeseen yleiseen korruptioon. Erään Donbass-pataljoonan sotilaan mielestä monet vapaaehtoiset sotilaat ja hallituksen joukkojen sotilaat haluavat muutosta poliittiseen järjestelmään hallituksen ja parlamentin osalta. Elokuussa 2014 Donbass-pataljoonaan ”jonotti” jopa 6000 vapaaehtoista. Donbass-pataljoona pyrkii valitsemaan joukkoihinsa henkilöitä, joilla on jo taistelukokemusta. Pataljoonan johto, Ukrainan puolustusministeriö sekä turvallisuuspalvelu ovat neuvottelleet pataljoonan varustamista moderneilla raskailta asejärjestelmillä.

Ukrainan kriisin yhteydessä on puhuttu paljon myös ulkomaalaisten taistelujoiden osallistumisesta taisteluihin. Esimerkiksi separatistit ilmoittivat elokuun lopussa että heidän riveissään taistelee jopa 4000 venäjän kansalaista. Lisäksi turvallisuusalan siviilifirmojen osallisuudesta taisteluihin on esitetty todisteita puolin ja toisin. Venäjän YK-lähettiläs Vitali Churkin syytti Yhdysvaltoja sodan lietsomisesta palkkasotilaiden avulla. Separatistien ilmoitusten mukaan he ovat eliminoineet 330 Ukrainan hallituksen puolella taistellutta palkkasotilasta, joista pääosa oli puolalaisten ja yhdysvaltalaisen firmojen palveluksessa.

Joka tapauksessa Ukrainan armeijan varovainen liikekannallepano ei ainakaan parantanut sen asemaa taisteluissa separatisteja vastaan. Toisaalta lukuisat vapaaehtoiset joukot ovat tuoneet paikoitellen ratkaisevaa lisävoimaa Itä-Ukrainan taisteluihin, ja ovat osaltaan varmasti siirtäneet Ukrainan hallituksen päätöstä liikekannallepanon nopeuttamisesta ja laajentamisesta. Kriisi on myös osoittanut että Ukraina tarvitsee jatkossa yleiseen asevelvollisuuteen perustuvan puolustusjärjestelmän, joka parhaimmillaan mahdollistaa hyvin koulutetun, ja riittävän suuren, armeijan perustamisen tarvittaessa.

Ukrainan maavoimien ilmatorjunta

Maavoimien ilmatorjunnan päätehtävänä on joukkojen suojaaminen taistelukentällä. Ilmatorjunta koostuu lukuisista rykmentti- ja divisioonatason joukoista. Rykmenttien ilmatorjunnalle on tyypillistä suuri tulinopeus, liikkuvuus (taistelukestävyys), ja kyky toimia useissa erilaisissa toimintaympäristöissä. Pääkalusto koostuu Tunnguska-M1 (2S6) ilmatorjuntapanosarivaunuista, IGLA-olkapäähajustuksista sekä Shilka (ZSU 23-4) ja Strela (SA-13 GOPHER) -järjestelmistä. Divisioonien ilmatorjunnalle on puolestaan tyypillistä suuri kantama ja tulivoima, ja niiden pääkalustona ovat ohjusjärjestelmät S-300V, Osa (SA-8 GECKO), BUK-M1 (SA-11), ja TOR (SA-15). Ainoa asejärjestelmä erillinen tutka- ja valvontajärjestelmä on Kolchuga-M. Järjestelmä kehitettiin vuosien 1993-1997 aikana, ja sen sanotaan olevan yksi maailman kehittyneimmistä passiivisista järjestelmistä - sen väitetään havaitsevan jopa häiveominaisuuksilla varustettuja koneita (stealth).

Ukrainan maavoimien lentojoukot

Maavoimien lentojoukot muodostavat liikkuvimman ja parhaan reagoitukykyyn omaavan suorituskyyvyn. Lentojoukkojen tulee kyetä suorit-

tamaan kaikentyyppisiä tehtäviä kaikissa olosuhteissa Ukrainan alueella. Tärkeimpiä tehtäviä ovat tiedustelu, vastustajan kohteiden tuhoaminen, kalusto- ja henkilöstötuki, tulituki maajoukoille, joukkojen siirrot, sekä materiaalin ja henkilöstön toimittaminen sotatoimialueelle. Näitä tehtäviä suorittavat kaksi maavoimien ilmorykmenttiä (3. ja 7. ilmorykmentti). Rykmentit on varustettu MI-8 ja MI-24 helikoptereilla. Ukrainan ilmakuljetteiset joukot muodostavat armeijan nopean toiminnan joukkojen rungon. Joukot koostuvat kahdesta ilmakuljetteisesta prikaatista, maahanlaskuprikaatista, ja yhdestä ilmakuljetteisesta rykmentistä. Joukot on koulutettu vaativien tehtävien toteuttamiseen vastustajan syvyydessä ja ne ovat jatkuvassa lähtö- ja taisteluvälmiudessa.

Ukrainan ilmavoimat

Itsenäisyyden aikana Ukrainan ilmavoimia on supistettu ja modernisoitu. Näistä toimenpiteistä huolimatta, suurin osa kalustosta on neuvostovalmisteisia koneita, jotka jäivät Ukrainan alueella Neuvostoliiton hajotessa vuonna 1991. Ilmavoimat on kärsinyt rahoitusongelmista koko itsenäisyyden ajan. Rauhan aikana ilmavoimien ja ilmapuolustusjoukkojen vahvuus on noin 36,300 henkilöä, ja noin 160 taistelukonetta (joista toimintakuntoisia noin 80 taistelukonetta). Ilmavoimien kokonaisvahvuus on jopa 500 lentokonetta, mutta tähän on laskettu myös kaikki varaosiksi tarkoitettujen koneiden rungot. Strategiset pommikoneet on poistettu käytöstä, ja muutamia niistä on jopa palautettu vuosien saatossa Venäjälle.

Tällä hetkellä Ukrainan ilmavoimat kykenevät operoimaan noin 160 taistelukoneella ja 22 kuljetuskoneella. Ukrainan maavoimat operoivat 72 MI-24 taisteluhelikopterilla ja 24 aseistetulla MI-8 helikopterilla. Ukrainan merivoimat operoivat kolmella Beriev BE-12-koneella ja kahdeksalla KA-27 kopterilla. Lisäksi merivoimilla on useita koneita jotka eivät ole toimintakun-

nossa. Joka tapauksessa ilma- ja ilmapuolustusjoukot ovat parhaassa toimintakunnossa tarkasteltaessa koko Ukrainan armeijaa.

Hävittäjien osalta Ukrainan ilmavoimien suorituskykyisin konetyyppi on SU-27 FLANKER. Operatiivisessa käytössä on 16 konetta, ja niiden määrää voidaan tarvittaessa lisätä nopeasti neljällä koneella. SU-27 ilmaherruushävittäjät operoivat pääosin Mirgorodin ja Zhytomorin tukikohdista. Sotshin olympialaisten aikaan neljä konetta operoi Belbeikin tukikohdasta, suorit- taen ilmapartiointia (AIR PATROL) osana kisojen turvallisuusjärjestelyjä. Maaliskuun 2014 alusta lähtien SU-27 koneet ovat suorittaneet aktiivisesti ilmapartiointia ilmaan aseistuksella varustettuna (esim. 6x R-27(ALAMO C ja 4x R-73 (ARCHER)-ilmataisteluhjukset). Ennen Ukrainan kriisiä, suorituskykyyn ovat vaikuttaneet heikentävästi SU-27 lentäjien vähäiset lentotuntimäärät (noin 40 lentotuntia vuodessa). Taisteluiden alettua neljää SU-27-konetta käytettiin Krematorskin lentokentän takaisinvaltaamisen tukena huhtikuussa 2014. Koneet hyökkäsivät yhdessä SU-25-koneiden kanssa lentokentälle. Separatistit väittivät pudottaneensa yhden SU-27-koneen alas, mutta Ukrainan ilmavoimat eivät vahvista tapausta.

MIG-29 FULCRUM on ilmavoimien yleisin konetyyppi. Venäjän valatessa Krimin, Belbeikin tukikohtaan jäi 39 kappaletta MIG-29 FULCRUM-konetta. Venäläiset ovat palauttaneet muutamia koneita, mutta ovat pitäneet itsellään ainakin seitsemän MIG-29-konetta (mahdollisesti kaikki Ukrainan ilmavoimien modernisoidut MIG-29UM-koneet). MIG-29-koneita arvioidaan olevan ilmavoimilla yhteensä noin 60-80 kappaletta, joista toimintakunnossa on tällä hetkellä 24-30 konetta. Toimintakuntoisten koneiden lukumäärää voidaan nostaa tarvittaessa korjaamalla 10-20 konetta lisää. Vasylykin tukikohta toimii ainakin yhden laivueen tukikohtana (12 konetta). Yksi MIG-29 ammuttiin separatistien toimesta alas Donetskin itäpuolella 7. elokuuta, ja toinen kone vaurioitui 17. elokuuta Luhanskin alueella.

Parhailiaan ilmavoimat ovat läpikäymässä suurta uudelleenorganisointia, jonka on määrä toteutua vuosien 2009 - 2015 aikana. Uudelleenorganisoinnin jälkeen ilmavoimien rauhan ajan vahvuus olisi noin 20000-233000 henkilöä, joista 18000-20000 olisivat sotilaita. Ilmavoimilla on suhteellisen paljon kalustoa, mutta suurin osa siitä kelpaa ainoastaan varaosiksi. Arvioiden mukaan uudelleenorganisoinnin päättyes-

sä ilmavoimilla olisi 120 taistelukonetta, ja noin 50-60 kuljetus- ja erikoistoimintakonetta (ELSO, tiedustelu). Uudelleenorganisoinnin toteuttamisen vaiheesta ei ole tällä hetkellä tarkkaa tietoa, ja konfliktin lopputulos tulee varmasti osaltaan vaikuttamaan sen lopputulokseen.

Ilma-aseen rooli

Ilmavoimat kärsivät ”kalustotappiota” ilman taistelua, useiden kymmenien koneiden jäädessä Krimin tukikohtiin. Krimin niemimaan valtauksen jälkeen Ukraina lisäsi puolustusmenojaan, tarkoituksena palauttaa kalustoa takaisin toimintakuntoiseksi. Tarkoituksena on palauttaa 68 neuvostoaikaista konetta taistelukuntoiseksi, mukaan lukien TU-141-tiedustelukoneita.

Heinäkuun puolivälissä ilmavoimat saatettiin täyteen taisteluvälmiuteen. Ukrainan hallituksen joukkojen taisteluja on tuettu kriisin aikana taisteluhelikoptereilla ja hävittäjillä. Esimerkiksi SU-25-koneita on käytetty paikoitellen runsaasti ilmasta maahan toimintaan separatistien asemaa vastaan. Ilma-aseen suorituskyky on keskeinen etu, joka hallituksella on käytössään taisteluissa separatisteja vastaan. Ilma-aseen käyttäminen on toki myös saanut kansalaisilta ja ihmisoikeusjärjestöiltä paljon vastustusta siviiliuh-

Ukrainan ilmavoimien SU-27

Ukrainan ilmavoimien IL-76

rien myötä. Runsas ilma-aseen käyttö on myös lisännyt riskiä koneiden alasampumisesta. Separatistit ovatkin onnistuneet pudottamaan useita ilma-aluksia kriisin aikana. Yhdysvaltalaislähteiden mukaan Ukraina olisi tähän mennessä menettänyt taisteluissa yhteensä 19 lentokonetta ja helikopteria.

Toukokuussa 2014 separatistit pudottivat MI-24 taisteluhelikopterin olkapääohjuksella, ja muutamaa viikkoa myöhemmin aseistetun MI-8 helikopterin Slovianskin alueella. Pudotuksissa kuoli yhteensä 16 sotilasta. Koneiden pudottaminen lisäsi epäilyksiä Venäjän, tai sen sotilaiden, osallisuudesta taisteluihin. Kesäkuussa separatistit pudottivat ilmatorjuntaohjuksella laskeutumassa olevan IL-76 kuljetuskoneen Luhanskin lentokentän lähellä, jolloin 49 Ukrainan sotilasta sai surmansa. Ukrainan ilmavoimien nelimoottorinen Ijushin IL-76 kuljetuskone joutui separatistien tulituksen kohteeksi, kun se oli lähestymässä separatisteilta muutama päivää aikaisemmin takaisin vallattua Luhanskin lentokenttää. Koneita ammuttiin todennäköisesti olalta laukaistavilla ilmatorjuntaohjuksilla ja raskailta konekivääreillä. Koneen ampujat kuuluivat todennäköisesti Ukrainasta irrottautumaan pyrkivän Luhanskin kansantasavallan joukkoihin. Kuljetuskoneen tuho tallentui lentokentän lähellä olleen liikennevalvontakameran nauhalle. Tallenteesta on nähtävissä kahden ohjuksen lento. Toinen ohjuksista menee ohi, mutta toinen osuu koneeseen ja räjähtää. Jokainen ilmatorjuntamies voi mielestään kuvitella, kuinka helppo maali tällainen matalalla, loppuliu'ussa hitaasti lentävä kuljetuskone viime kädessä on. Neli-moottorinen kuljetuskone aiheuttaa voimakkaan lämpöjäljen, joten infrapunaohjuksen hakupää lukittunee helposti kohteeseen.

Heinäkuussa separatistit pudottivat AN-26 kuljetuskoneen ilmatorjun-

taohjuksilla, sen lentäessä 6500 metrin korkeudessa Itä-Ukrainan ilmatilassa. Kone oli kuljettamassa ruokaa ja materiaalia hallituksen joukoille. Koneen osia tippui Venäjän rajan läheisyydessä sijaitsevan Izvaynen kaupungin lähipelloille. Kaksi miehistönjäsentä onnistui hypäämään koneesta laskeutumisvarjoilla, kuusi miehistön jäsentä loukaantui alastulossa vakavasti. Ainakin yksi koneista olleista selvisi takaisin omien joukkojen puolelle, muiden kohtalosta ei ole varmaa tietoa. Tämäkin pudotus lisäsi epäilyksiä venäläisten joukkojen osallisuudesta taisteluihin tai ainakin Venäjän antamasta materiaalista separatisteille. Separatistilla oli ollut tähän asti hallussaan vain olkapääohjuksia, joilla ei pysty pudottamaan näin korkealla lentävää lentokonetta. Separatistit ilmoittivat tapauksen jälkeen, että kone pudotettiin SA-13 GOPHER ilmatorjuntaohjusjärjestelmällä. SA-13 järjestelmän maksimi ampumaetäisyys on noin 3500m metriä, joten Ukrainan hallituksen ilmoittaman lentokorkeuden perusteella kone olisi lentänyt ko. järjestelmän kantaman ulkopuolella. Separatistit ilmoittivat että koneen lentokorkeus oli paljon matalampi kuin ilmoitettu 6500 metriä. Lisäksi on epäselvää, ammuttiinko ohjus Ukrainan vai Venäjän puolelta rajaa. Heinäkuussa taisteluissa tu-

houtuivat myös kaksi SU-25 FROGFOOT lähitulitukikonetta. Separatistit pudottivat toisen koneen olkapääohjuksella, mutta toisen koneen putoamisesta Ukrainan hallitus syytti Venäjän ilmavoimia. Heidän mukaansa Venäjän ilmavoimien kone pudotti Ukrainan ilmatilassa lentäneen SU-25 koneen ilmasta ilmaan ohjuksella. Varmaa tietoa tapahtuneesta on vaikea, tai jopa mahdotonta, saada.

Eniten huomiota saanut tapaus on ehdottomasti Malaysian Airlinesin 777-200ER koneen pudottaminen ilmatorjuntaohjuksella. Kyseessä oli reittilento (MH17) Amsterdamista Kuala Lumpurin, ja koneessa oli 283 matkustajaa ja 15 miehistön jäsentä. Kone syöksyi maahan 17. heinäkuuta 2014 Torezin kaupungissa Ukrainassa, 40 kilometrin päässä Venäjän rajasta. Koneen korkeus ennen tuhoutumista oli noin 10,5 kilometriä. Yhdysvaltalaislähteiden mukaan kone ammuttiin alas venäläisvalmisteisella ohjuksella, mutta Ukrainan armeija ja separatistit kiistävät kumpikin osallisuutensa alasampumiseen. Tapahtuman jälkeen konfliktin osapuolet syyttivät vuoron perään toisiaan koneen alasampumisesta. Ukrainan turvallisuuspalvelu väitti kaappaneensa kaksi puhelua, joissa venäläismieliset separatistit keskustelevat oletettavasti Venäjän sotilastiedustelun (GRU) upsee-

rien kanssa siviililentokoneen alasampumisesta. Lisäksi Ukrainan turvallisuuspalvelu julkaisi kuvia, joissa väitettiin olevan BUK M-1(SA-11 GADFLY) ohjuslavetti Torezin kaupungin liepeillä tapahtumahetkellä. Turvallisuuspalvelun mukaan ohjuslavetti kuljetettiin takaisin Venäjälle vain muutama tunti koneen alasampumisen jälkeen. Venäjän puolustusministeriö puolestaan väitti, että matkustajakoneen pudotti ukrainalainen SU-25-kone, joka tutkakuvien perusteella lensi samalla alueella Malaysian Airlinesin koneen kanssa. Esitetyn tutkadatan perusteella koneiden välinen etäisyys olisi ollut noin 3-5 kilometriä. Julkisuuksissa on myös esitetty kuvia matkustajakoneen tuhoutuneesta ohjaamosta, joiden mukaan siihen olisi ammuttu kymmeniä laukauksia 30mm:n lentokonetykillä. "SU-25-teorian" tukemiseksi useissa nettikeskusteluissa ja -uutisissa todetaan, että BUK-järjestelmän käyttämä ilmatorjuntaohjus tekee kohteeseen osuessaan vain yhden reiän. Tällainen väite on täysin virheellinen, sillä BUK-järjestelmän käyttämät ilmatorjuntaohjuksia on varustettu 70 kilon taistelulatauksella. Taistelulataus räjähtää herätesyöttimen toimesta noin 30 metrin päässä kohteesta, tappavan sirpalevaikutuksen ulottuessa aina jopa 40 metriin saakka. Ohjuksen iskusyöttimen räjäyttää

taistelulatauksen osuessaan kohteeseen, mikäli herätesyöttimen ei ole jostain syystä toiminut. Näin ollen ilmatorjuntaohjuksen räjähdyskameran jäljet voivat näyttää siltä kuin kohdetta olisi ammuttu konetuliaseella.

Kansainväliset tutkijat yrittävät selvittää tapahtumahetkellä vallinneita olosuhteita sekä tapahtumien kulkua alueelta kerättyjen todisteiden ja lentokoneen datatallentimien avulla. Epävarmuutta puolueettomalle tutkimukselle aiheuttaa se, että ETYJ:n tarkkailijoilla oli suuria vaikeuksia päästä välittömästi koneen turmapaikalle, koska turmapaikka vartioivat separatistit kääntivät heidät takaisin useita kertoja. On siis mahdollista, että osatodisteista on hävitetty tai niitä on muutettu siten, että ne antaisivat virheellisen kuvan tapahtumista. Hollantilainen tutkintalautakunta julkisti ensimmäisen alustavan raporttinsa Itä-Ukrainan lentoturman tutkimuksista 9.9.2014. Alustavan raportin mukaan, tutkimuksissa ei ole löytynyt merkkejä teknisestä viasta tai miehistön virheestä. "Kone hajosi ilmassa luultavasti ulkoa päin osuneiden useiden nopeasti liikkuneiden esineiden törmäyksen johdosta", lautakunnan tiedotteessa todetaan. Lento sujui normaalisti noin kello yhteen sakka. Noin klo 13.20 iltpäivällä ohjaamon äänitallenne kuitenkin vaimeni yl-

lätään ilman minkäänlaista merkkiä hätätilanteesta. Rungon osien leviäminen laajalle alueelle viittaa lentokoneen räjähtäneen ilmassa. Tutkintalautakunta painottaa, ettei alustava raportti ota kantaa syylliseen. MH17-koneesta löytyneet osat toimitettiin joulukuussa 2014 tutkittavaksi Hollantiin. Täysi raportti on odotettavissa aikaisintaan vuoden 2015 puolivälissä.

Entä jos...

Venäjän joukot ovat saaneet kaikessa rauhassa vahvistaa asemiaan ja olemassaoloaan Krimin niemimaalla. Samanaikaisesti Ukrainan armeija on suorittanut vasta-toimena myös reserviläisiä koskevan osittaisen liikekannallepanon. Syytöksiä ja todisteita Venäjän osallisuudesta taisteluihin Itä-Ukrainassa on esitetty useista lähteistä, mutta Venäjä on kiistänyt ne johdonmukaisesti. Venäjä sanoo yksittäisten militanttien ja vapaaehtoisten taistelevan separatistien puolella. Rajan molemmilla puolilla "heilutellaan sapeleita" ja todennäköisyys suuremman mittakaavan konfliktille kasvaa jatkuvasti. Kysymys kuuluu "kuinka todennäköisesti Venäjä aloittaa hyökkäyksen Itä-Ukrainaan omilla joukoillaan?"

Useat analytytikot ovat korostaneet Ukrainan ja Venäjän asevoimien välistä suurta eroa joukkojen määrän ja kaluston osalta. Näiden tietojen

MH17 putoamispaikka

pohjalta arvioidaan, että Ukrainalla ei tule olemaan minkäänlaisia mahdollisuuksia, mahdollisessa laajamittaisessa sodankäynnissä Venäjää vastaan, ainakaan ilman Naton tukea. Tähän asti Venäjä on kiistänyt ope- roivansa Ukrainan alueella (pl. Krimin niemimaa), ja on käyttänyt voimaansa lähinnä tukemalla separatisteja kaluston ja henkilöstön osalta. Voimankäyttö on tähän asti ollut pitkälti tavoitteiden saavuttamista matalalla riskitasolla. Tästä hyvänä esimerkkinä on Krimin niemimaan ja Sevastopolin laivastotukikohdan haltuunotto.

Itä- Ukrainan haltuunotto ei ainakaan tämän hetken "valossa" onnistu enää ilman Venäjän asevoimien aktiivisia sotatoimia. Ukrainan armeijaan vaikuttaminen, erityisesti sen lyöminen, vaatii ensimmäisenä sen ilmapuolustuksen lamauttamista. Ukrainan ilmapuolustus koostuu pitkälti samantyyppisestä kalustosta kuin myös Venäjällä itellään on käytössä. Kylmän sodan aikana järjestelmien todettiin olevan erittäin suorituskykyisiä. Esimerkiksi Yhdysvallat on käyttänyt historian saatossa biljoonia dollareita näiden järjestelmien tuhoamiseen kykenevien vasta-asejärjestelmien kehittämiseen (risteilyohjukset, ELSO-järjestelmät). Ukrainan ilmapuolustusjärjestelmät muodostaisivat haasteen Venäjän ilmavoimille, vaikka venäläisillä on varmasti hyvä käsitys niiden toiminnasta ja suorituskyvystä.

Mahdollinen yhteentöttö ei tulisi olemaan helppo tehtävä myöskään Ukrainan ilmatorjunnalle. Pelkästään Krimin niemimaalla arvioidaan olevan 31000 venä-

läistä sotilasta, joiden tukena on kuljetus- ja taisteluhelikoptereita, kuljetuskoneita, ja S-300 ilmatorjuntaohjusjärjestelmiä. S-300 järjestelmä muodostaisi korkean riskin Ukrainan ilmavoimien kaikille operaatioille. Venäjän tehokkaan ilmatorjunnan lisäksi, Ukrainan ilmavoimilla on haasteena puute toimintakuntoisesta kalustosta sekä riittävästä harjoitusmäärästä. Vaikka ilmavoimat on "paperilla" vahva, niin Krimin niemimaalle jääneiden koneiden puute laskee suorituskykyä merkittävästi. Nämä tekijät yhdessä rajoittaisivat oleellisesti hyökkäyksellisten ilmaperaatioiden tekemistä, ja painopiste muodostuisikin todennäköisesti puolustuksellisten ilmaperaatioiden toteuttamiseen (alueellisen koskemattomuuden valvonta ja turvaaminen).

Venäjällä on käytössä Ukrainaa huomattavasti suuremmat, modernimmat, ja suorituskykyisemmät ilmavoimat. Pelkästään Venäjän eteläosien tukikohdissa on noin 60 kappaletta MIG-29 konetta ja 36 kappaletta SU-27 hävittäjää, eli suunnilleen saman verran kuin Ukrainan ilmavoimilla on kyseisiä koneita yhteensä. Venäjän läntisissä tukikohdissa on noin 18 SU-33-, 20 MIG-29-, 51 MIG-31-, ja 109 SU-27-konetta. Pelkästään näillä konemäärillä voima- suhteet ovat Venäjän hyväksi 3:1, ja voimaa voidaan tarvittaessa projisoida muilta alueilta lisää. Käytössä olevien tukikohtien kapasiteetti toisi luonnollisesti rajoituksia konemäärän kasvattamiselle. Venäjän ilmavoimilla on lisäksi käytössään johtokoneita (AN-50 MAINSTAY),

joiden avulla se voi valvoa laajoja alueita ja johtaa koneosastoja. Ukrainalla ei ole vastaavaa kalustoa, joten Ukrainan ilmavoimien koneiden täytyisi muodostaa tilannekuva omilla järjestelmillä tai maasijoitteisten johtokeskusten tukemana. Venäläisten mahdollisesti parempi tilannekuva, suurempi konemäärä, ja kokeneemmat lentäjät olisivat todennäköisesti ratkaisevia tekijöitä taisteluiden lopputuloksen kannalta.

Kaikesta huolimatta, venäläisilläkin olisi mahdollisesti haasteita toiminnassaan. Vastustajan ilmapuolustuksen lamauttaminen on tärkein tekijä ilmaperaatioiden menestyksekkäälle toteutukselle. Georgian sota vuonna 2008 osoitti, että Venäjälle oli suuria ongelmia vastustajan ilmapuolustuksen lamauttamisessa. Lisäksi venäläisten maajoukkojen komentajat eivät kyenneet jakamaan tietoa ilma-aseen kanssa reaaliaikaisesti ja riittävän tehokkaasti. Tästä johtuen tehokkaan tiedustelujärjestelmän tuottamaa tietoa ei voitu hyödyntää taistelussa georgialaisia joukkoja vastaan. Pimeätoimintakyvyn puute ei mahdollistanut operaatioiden toteuttamista vuorokauden ympäri. Venäjällä ei ole tällä hetkellä käytössä häivehävittäjää, joten todennäköisesti ilma-aseen osalta tehokkain tapa ilmapuolustuksen lamauttamiseen olisi käyttää tutkaan haakeutuvia ohjuksia. Tehtävän onnistuminen edellyttää luonnollisesti sitä, että vastustajan ilmatorjunta aktivoituu ja laittaa järjestelmänsä (tutkat) päälle. Vaikka ilma-ase onnistuisi tuhota alueella olevia ilmatorjuntajärjestelmiä niin silti ilmapuolustuksen lamauttamisen

suorittaminen tällaisella operaatiolla on melkoinen riskialtista.

Georgian ilmatorjuntaan verrattaessa, Ukrainan ilmatorjunta on lukumäärältään suurempi ja se toimii laajemmalla alueella. Laajassa ryhmityksessä on omat hyvät puolensa, mutta samalla muodostuu katvealueita, joita ilma-ase voisi hyödyntää omassa toiminnassaan. Tutkajärjestelmien painopiste on Ukrainan länsiosissa, mutta useilla järjestelmillä pystytään valvomaan myös koko Ukrainan ilmatilaa. Suurin osa tutkajärjestelmistä on kiinteitä, joten Venäjä voisi vaikuttaa niihin risteilyohjuksilla. On huomioitava, että risteilyohjukset eivät sovellu liikkuvien kohteiden tuhoamiseen. Ukrainalla arvioidaan olevan noin 90 tutka-asemaa ja 29 S-300-ohjusjärjestelmän ryhmitysaluetta. Venäjällä arvioidaan olevan noin 200 SS-21 (SCARAB)-risteilyohjusta, joiden maksimikantama on korkeintaan 120 kilometriä. Ukrainan valtio on noin 1200 kilometriä leveä itä-länsisuunnassa, ja 400 kilometriä pitkä etelä-pohjoissuunnassa. Näin ollen vaikka ohjukset laukaistaisiin valtioiden rajalta, niin ne eivät yllä esimerkiksi pääkaupunki Kiovaan saakka. Uusimman ohjustyyppin (SS-26, ISKANDER) maksimikantama on noin 400 kilometriä, ja niitä arvioidaan olevan operaatiivisessa käytössä noin 60 kappaletta. Iskanderilla pystytään vaikuttamaan aivan läntisimpiä alueita lukuun ottamatta lähes kaikkialle Ukrainan alueella. Eräiden arvioiden mukaan Venäjä voisi saavuttaa ilma-aseen toimintavapauden Itä-Ukrainassa, jos se tuhoaisi noin 50-70 % edellä mainituista tutka- ja S-300-

ohjusasemista. Vaikka kaikkia asemia ei tarvitsikaan tuhota, niin Venäjällä ei olisi riittävästi ohjuksia ainakaan tällä hetkellä. Jos Venäjä haluaisi toimintavapauden joka tapauksessa niin sen pitäisi tuhota jäljelle jääneet asemat ja ryhmitysalueet ilmavoimien operaatioilla. Toinen vaihtoehto on lamauttaa ilmaperaation ajaksi Ukrainan vaarallisimmat järjestelmät ELSO-menetelmää käyttäen. Operaation aikainen saatto- ja taustahäirintä eivät onnistuneet venäläisiltä kovin hyvin Georgian sodassa 2008, mutta Venäjän ilmavoimien mukaan tämänkin osa-alueen suorituskykyä on parannettu 2010-luvulla. Tämä toimintatapa ei tietenkään pudota valvontajärjestelmän kykyä pysyvästi vaan se on tarvittaessa toistettava jokaisessa operaatiossa.

Paluu alkuperäiseen kysymykseen: "Kykenisikö Venäjä tuhotaan Ukrainan ilmapuolustuksen?". Venäjän ilmavoimat ovat ottaneet opikseen vuoden 2008 sodasta Georgiassa, jolloin jopa heikosti koulutetut georgialaiset onnistuivat aiheuttamaan venäläiskoneille merkittäviä tappioita lyhyen konfliktin aikana. Ilmavoimien määrärahat ovat kasvaneet, ja käytössä on tarkempia paikannusjärjestelmiä ja tutkaan hakeutuvia ohjuksia. Lentäjien koulutukseen, erityisesti ilmapuolustuksen lamauttamisen harjoitteluun, on panostettu. Elokuun 2014 alussa Venäjä järjesti suuren ilmavoimien harjoituksen johon osallistui noin 100 lentokonetta (SU-24, SU-27, SU-34, MIG-31) ja helikopteria (MI-8, MI-24, MI-28N). Harjoituksessa suoritettiin ammuntoja maassa ja ilmassa olevia kohteita vastaan. Lisäksi Ashulukin ampumakenttälueella suoritettiin ilmatorjuntajoukkojen ampuharjoitus.

Kuudessa vuodessa ei kuitenkaan välttämättä kyettä rakentamaan selkeää suorituskykyä, jolla voitaisiin suoriutua hyvin vaativissa ilmapuolustuksen lamauttamistehtävissä. Muistutuk-

sena todettakoon, että Yhdysvalloillakin on ollut haasteita vastaavissa tehtävissä viime vuosikymmenien konflikteissa. Osa venäläiskoneista sitoutuisi pelkästään ilmatorjunnan lamauttamiseen, mikä puolestaan vähentäisi suorituskykyä ilmasta maahan toiminnasta. Jos Ukrainan ilmatorjunta toimisi yhtä tehokkaasti kuin serbien ilmatorjunta teki 1990-luvulla, niin riski Venäjän ilma-aseelle olisi todella suuri. Ukrainan ilmatorjunta saattaisi lopulta kyetä tekemään niin tehokasta vastarintaa, että Venäjän ilmavoimien taistelussa olisi samoja piirteitä kuin mitä Nato kohtasi Serbien ilmatorjuntaa vastaan taistellessaan 1990-luvun aikana.

Valtausoperaation jälkeinen tilanne Krimillä on vakiintunut rauhalliseksi. Mahdollinen ilmasodankäynti Ukrainassa olisi riskitasoltaan aivan eri luokkaa kuin melko rauhallisesti sujunut Krimin niemimaan valtausoperaatio. Tällä hetkellä Venäjä ei ole virallisesti suorittanut omilla ilmavoimillaan sotatoimia Itä-Ukrainassa. Yksi syy tähän saattaa olla heidän arvionsa ilma-aseen käytölle epäedullisesta ja riskialttiista tilanteesta. Jos Venäjä alkaa käyttää myös ilmavoimia alueella, sillä voi olla jo syvemmät tavoitteet mielessään. Venäjän ilmavoimien toimintatapa voisi muuttua myös, jos Ukrainan armeija yrittäisi suorittaa operaatioita Krimin niemimaalla. Tällainen tilanne saattaisi johtaa konfliktin laajenemiseen, ja tuolloin myös ilma-aseen rooli kasvaisi merkittävästi. Onneksi tilanne tällä hetkellä näyttää melko vakaalta edellä mainitun tilannekehityksen osalta.

Keskeisimmät lähteet:
www.janes.com
www.reuters.com
www.itar-tass.com
www.hs.fi
www.cpreview.org
Flight international-lehti 8/2014
Air Forces Monthly-lehti 5-8/2014
Artikkeli on julkaistu ensimmäisen kerran IT-lehdessä 3/2014
Henri Ruotsalainen

S-300 ilmatorjuntaohjuslavetti

Ilomantsia ei unohdeta

Itärajan tuntumassa Ilomantsissa käytiin heinä-elokuun taitteessa 1944 jatkosodan viimeinen suurtaistelu. Vanhan mottimestarin, rajakenraali Erkki Raappanan johdolla löytiin kaksi neuvostodivisioonaa sekä vielä niiden avuksi pyrkineet joukot torjuttiin. Ilomantsiin oli heinäkuussa siirretty Viipurinlahden torjuntataistelujen hiljennyttyä myös Ratsuväkikiprikaati kaksinen ratsurykmentteineen (HRR ja URR).

Näistä Hämeen ratsumiehet kunnostautuivat erityisesti Hattuvaaran suunnalla.

Ilomantsi on ainoa paikkakunta nyky-Suomen puolella, missä jatkosodan suurtaisteluja käytiin. Ratsumieskiltä ja Hämeen ratsujääkäripataljoona ovat jo vuosikymmeniä vaalineet ja kunnioittaneet niiden

taistelujen muistoa.

Vuonna 1984, kun taisteluista oli kulunut 40 vuotta, taistelupaikkojen maisemissa oli useaan sataan nouseva joukko veteraaneja, kiltalaisia ja muuta yleisöä. Autenttista autenttisemman kuvauksen taisteluista antoi Voitto Niskanen, joka 1944 toimi HRR:n 1. eskadroonan päällikkönä.

Tänä kesänä, kun Ilomantsin taistelujen päättymisestä oli kulunut 70 vuotta, olivat Hämeen ratsumiehet tapahtumissa mukana. Toki Hattuvaarassa on käyty väliuosinakin.

70-vuotisjuhlallisuuksista oli Ilomantsissa järjestetty kokonainen tapahtumaviikonloppu, jonka yhteydessä oli myös 14. eli Raappanan divisioonan perinnepäivät.

Ratsumiehiä ja naisia oli matkassa bussilastillisen verran ja omaa reitti-

ään matkasi myös ratsuosasto. Yhdeksän ratsukon osasto esiintyi lauantaina juhlakentällä ylittään huomioarvollaan eli suosiollaan sekä Hornetin että NH-helikopterin. Ratsuväen sulkeisjärjestystä 1930-luvun malliin esittivät Hämeen ja Lahden eskadroonien perinneasuihin pukeutuneet ratsukot. Ilomantsin reisin yhteydessä ne poikkeivat myös Lappeenrannan Rakuunapäivillä.

Hattuvaaran taisteluiden ja niihin osallistuneiden joukkojen muistokivet laattoineen sijaitsevat aukiolla Palovaarassa. Paikalta avautuu näkymä, mistä saa kuvan siitä, mitä korpisota on karuunmuudessaan ollut.

Muistopaadelle laskivat punakeltaisella nauhalla varustetun kukkalaitteen HÄMRJP:n komentaja, everstiluutnantti Riku Mattila ja Ratsu-

mieskillan puheenjohtaja Jukka Elomaa sekä varapuheenjohtaja Pekka Tiilikainen.

Ratsumiesten oma tapahtuma on luonnollisesti ollut ja oli nytkin Hattuvaaran Taistelijan talolla. Ovathan kiltalaiset vahvasti olleet mukana tämän sotahistoriallisen museon ja tapahtumapaikan perustamisessa.

Ratsumieskiltalaisten matkat Ilomantsiin ovat pitkälti onnistuneet tukeutumalla HÄMRJP:aan. Pataljoona on osa Hämeen rykmenttiä, mikä lakkautetaan tämän vuoden lopussa. Pataljoonan perinteiden ylläpito on virallisestikin annettu myös Ratsumieskillan tehtäväksi. Siksi Ilomantsi velvoittaa myös tästä vuodesta eteenpäinkin.

Matti Hilska
Anna-Kaisa Kotaviita

Yllä: Hattuvaaran taisteluiden muistoa kunnioittaen Hämeen ratsumiehet.

Vas.ala. Hämeen Ratsujääkäripataljoonan ja Ratsumieskillan liput saapuvat Palovaaran muistomerkialueelle siniristilipun vanavedessä.

oik.ala. Perinteet ja nykyaika kohtasivat Ilomantsin juhlakentällä

Hennalan esterata Suomen Reserviupseeriliitolle

Rykmentin lakkautuksen yhteydessä oli määrää purkaa juuri kunnostettu sotilasmoniotte luissa käytettävä esteratakin. Ajatus tuntui meistä piirissä absurdilta, koska myös meillä on vuosittain ollut sille käyttöä kun olemme mm. järjestäneet siellä RUL ja RES kansallisia kilpailuja ja Viron kanssa maaotteluita. Esitimmekin komentajalle ev Risto Kolstelalle, että rata annettaisiin meille. Asia eteni nopeasti hyvässä yhteisymmärryksessä ja päävastuulliseen Suomen Reser-

viupseeriliittoon oltiin yhteydessä. Kapteeni Heikki Särkänmäki ja RUL järjestösihteerinä Saku Liehu sopivat nopeasti yksityiskohdat este-rakennelmien lahjoituksesta. Maapohjan omistavan Senaatti Kiinteistöt yllättä kiinnostuksesta, vuokrasopimusta viilattiin ja tyydyttäviin ehtoihin viimein päästiin.

Tässä järjestelyssä pv säästi esteiden purkamiskulut, Senaatti saa alueesta vuokraa ja RUL oman esteradan, missä Lahden Reserviupseerikerhon ja pii-

rin järjestöjen tuella on tulevaisuudessakin tarkoitus järjestää erilaisia reservin kansallisia ja kansainvälisiä kilpailuja. Kun vastaisuudessa järjestämme isompiakin kansainvälisiä kilpailuja radalla, hyötyjä on myös Lahden kaupunki. Kilpailijat tarvitsevat majoitusta ja palveluja.

Yhteistyö Hämeen Poliisilaitoksen kanssa radan käytöstä on jo vireillä ja käyttöä on suunniteltu tarjottavan myös erilaisille kiipeilyä harrastaville yhteisöille. Aikanaan kun maapohja otetaan sitten

rakennuskäyttöön, RUL ottanee ja siirtää esteet joko Padasjoelle tai Hälvälään, mikä tilanne siten 10-15 vuoden päästä on.

Sotilasmoniotte on kansainvälinen eri maiden suosittu yhteinen kilpailu ja kohtaamismuoto. Suomen reserviupseerit ja aliupseerit ovat viime vuosina menestyneet kansainvälisissä kilpailuissa erinomaisesti.

Reserviläisliiton ampumamestaruuskilpailut 2014

Historian viimeiset Reserviläisliiton omat ampumamestaruuskisat pidettiin 15-17. elokuuta Hälvälän ampumaradoilla. Valtakunnallisten kisojen käytännön vetovastuussa oli Päijät-Hämeen reservipiirin koordinoimana piirin paikallisyhdistyksiä. Kilpailuun ilmoittautuminen alkoi toukokuussa ja koska kilpailussa oli lajeja ja sarjoja useita, jatkui suuresti työllistänyt eräluetteloiden rakentaminen kisaa edeltävälle viikolle asti. Lopulta kilpailuun ilmoittautui kahdeksastatoista piiristä noin 250 henkilöä ja suorituskisa kertyi yli 500 kpl.

Kilpailijat vastaanotti ja avustajina 50m kivääri radalla toimi Nastolan reserviläiset, pistoolilajeista vastasi Lahden reser-

viläiset ja kiväärilajit oli Lahden ampumaseuran, Asikkalan sekä Heinolan reserviläisten hoidossa. Tärkeitä avainosajia rekrytoitiin vielä muiltakin tahoilta ja niin saatiin riittävä määrä asian tuntijuutta kokoon. Kilpailijoiden ja toimitsijoiden muonituksesta vastasi Lahden reserviupseerikerho. Myös militariummälä tarjosi palvelujaan kisaviikonloppuna.

Pistoolilajeihin tuli ilmoittautuneita niin runsaasti että kilpailuaikaa jouduttiin aikaistamaan pienoispistoolin osalta jo perjantai-illalle.

Tämä taas vaati ennakkovalmisteluna lisälupanomuksen hakemista Hämeen rykmentiltä.

Lauantai-ampumakilpailun avauksen suorit-

ti kilpailun suojelija Hämeen Rykmentin komentaja eversti Risto Kolstela. Kutsuvieraina olivat paikalle saapuneet Reserviläisliiton edustajina varapuheenjohtaja Osmo Suominen sekä liiton toiminnanjohtaja Olli Nyberg sekä piirin aikaisempia puheenjohtajia.

Lauantain ensimmäiset lajit alkoivat heti kun ympäristölupa salli eli klo 9.00.

Ammunnat sujuivat ammattitaitoisten laji-johtajien rautaisessa komennossa, eikä suuria ongelmia päässyt syntymään. Ennätystuloksia kertyi useampiakin. Lauantaina muutama sadekuuro haattasi vähäisessä määrin tauluilla käyntejä. Sekä kivääri että pistoolilajeissa oli iltapäiväl-

lä menossa kuurojen aikana kääntyviin tauluihin ammuttavat lajit, kuitenkin pelättyä ukkosta ei kohdalle sattunut. Ukosen aikana ratalaitteet olisi pitänyt kytkeä pois käytöstä ja tämä taas olisi pahasti sekoittanut kisa-aikataulut.

Sunnuntai-ampumakilpailuihin vierailemaan RESUL:n toiminnanjohtaja Risto Tarkkainen. Lajien aikana valmistuessa ja protestiaikojen umpeuduttua päästiin jakamaan palkintoja ja niin pääsivät kilpailijat vähitellen kotiutumaan. Palkintojen jakoon asti eivät kaikki kuitenkaan malttaneet odotella vaan olivat jo ehtineet poistua. Useampia mitaleja jouduttiin ja pyrittiin jakamaan ky-

seisen maakunnan edustajille mukaan, että olisi välttytty toiminnanjohtajaa ikävästi rasittavalta jälkipostittamiselta.

Kun radat oli siivottu, toimitsijat kotiutettu ja kisat oli saatu pakettiin, toiminnanjohtaja totesi ajaneensa yli puolitoista tuhatta kilometriä ja tehneensä lukemattoman tuntimäärän töitä pel-

kästään tämän kilpailun eteen. Kilpailunjohtajana kiitän kaikkia mukana olleita hyvin sujuneesta valmistelusta ja itse kilpailun läpiviennistä! Ensi vuonna pitävät RES ja RUL säännöiltään muuttuvat yhteiset ampumamestaruuskisat Tyrrin radoilla Kouvolan Utissa. Arto Tapiomaa

Reservipiirin pistoolin mestaruuskilpailut 2014

ISOPISTOOLI

SARJA H

1. VILLE LESKINEN As.Res.	562
2. MARKO TOIVANEN Lah.Res.	457

SARJA H 60

1. TAPANI PUROLINNA Lah.Res.	540
------------------------------	-----

SARJA H 70

1. SEPPO KOSKINEN As.Res	407
--------------------------	-----

SARJA H75

1. SAKARI PAASONEN	518
--------------------	-----

PIENOISPISTOOLI

SARJA H

1. Ville Leskinen, Asikkalan res	554
2. Marko Toivonen Lahden res	526
3. Marko Patrakka Lahden res	449
4. Tuomas Terho Lahden res	299

SARJA H50

1. Pertti Karhinen Heinolan res	481
2. Juhani Saura Lahden res	346
3. Olli-Pekka laajoki Lahden res	345

SARJA H60

1. Juha Leskinen Asikkalan res	535
2. Tapani Purolinna Lahden res	523

SARJA H70

1. Seppo Koskinen Asikkalan res	441
---------------------------------	-----

SARJA H 75

1. Esko Marttila Nastolan res	522
2. Eino Korhonen Heinolan res	511
3. Sakari Paasonen Hollolan res ups	500

PIKA-PISTOOLI

SARJA H

1. Ville Leskinen Asikkalan res	547
---------------------------------	-----

2. Marko Patrakka Lahden res	503
3. Marko Toivonen Lahden res	434

SARJA H50

1. Pentti Karhinen Heinolan res	508
2. Juhani Saura Lahden res	413

SARJA H60

1. Tapani Purolinna Lahden res	512
--------------------------------	-----

SARJA H70

1. Seppo Koskinen Asikkalan res	450
---------------------------------	-----

SARJA H75

1. Sakari Paasonen Hollolan res ups	510
2. Esko Marttila Nastolan res	464
3. Eino Korhonen Heinolan res	427

Reservipiirin mestaruuskilpailut Palvelusammunta 2014

PA1	1 srj	2srj	Tulos	iskemä
1. Lindström Tuomo Lah res	96	96	96	10 5
2. Suojanen Teemu Asik res	95	92	95	10 3
3. Patrakka Marko Lah res	93	93	93	10 1
4. Purolinna Tapani Lah res	67	89	89	10 0
5. Hurmalainen Miikka Lah ups	88	87	88	10 2
6. Pulkkinen Marko Lah res	68	72	72	9 0

PA2	
1. Patrakka Marko Lah res	169
2. Suojanen Teemu Asik res	152
3. Lindström Tuomo Lah res	146
4. Hurmalainen Miikka Lah res ups	125
5. Pulkkinen Marko Lah res	118
6. Purolinna Tapani Lah res	75

PA3	
1. Komi Kari Orimattilan res	95
2. Pulkkinen Marko Lah res	93
3. Suojanen Teemu Asik res	90
4. Lindström Tuomo Lah res	90
5. Lojonen Erkki Orimattila res	89
6. Patrakka Marko Lah res	88
7. Purolinna Tapani Lah res	86

8. Tapiomaa Arto Lah res	84
9. Hurmalainen Miikka Lah ups	67

PA4

1. Patrakka Marko Lah res	89
2. Purolinna Tapani Lah res	83
3. Suojanen Teemu Asik res	79
4. Lindström Tuomo Lah res	77
5. Lojonen Erkki Orimattila res	77
6. Komi Kari Orimattila res	75
7. Pulkkinen Marko Lah res	62
8. Hurmalainen Miikka Lah ups	45
9. Tapiomaa Arto Orimattila res	43

YHTEISTULOS PA1-PA4

1. Patrakka Marko Lah res	93	169	88	89	439
2. Suojanen Teemu Asik res	95	152	90	79	416
3. Lindström Tuomo Lah res	96	146	90	77	409
4. Pulkkinen Marko Lah res	72	118	93	62	345
5. Purolinna Tapani Lah res	89	75	86	83	333
6. Hurmalainen Miikka Lah ups	88	125	67	45	325
7. Komi Kari Orimattila res	0	0	95	75	170
8. Lojonen Erkki Orimattila res	0	0	89	77	166
9. Tapiomaa Arto Orimattila res	0	0	84	43	127

Piiri Cupin voittajaksi ampui Asikkala

Perinteisen kilpailun voittaja 2014 on siis Asikkala ja hopealle Padasjoki. Aiemmin oli jo ratkennut, että Lahti ampui pronssille ja Heinola jäi neljänneksi. Tulokset loppuottelusta Asikkala-Padasjoki 12.8.2014 Vesivehmaan radalta

Asikkala:

Arvo Koskinen	284
Ali Tommola	283
Timo Paalanen	279
Kari Leskinen	278
Jussi Leskinen	272
Tuomo Lindeberg	271
=====	
1667:6=	277,8

Padasjoki:

Jukka Kontra	278
Jussi Munnila	263
Juha Muje	258
Tomi Helminen	252
Heikki Koskinen	249
Jouko Latva	248
=====	
1548:6=	258,0

Päijät-Hämeen Reservipiirin TOIMINTAKALENTERI 2015

TAMMIKUU		Resul/Talvikilpailu, Iisalmi	15.2.	Oltermanni hiihto, Mikkeli	10.-12.3
Prosenttiammunta alkaa, koko maa	1.1.	Jäsenmaksulaskutus, eräpäivä	16.2.	Talvisodan päättymisen muistojuhla, Lahti	13.3
Hallituksen kokous	13.1.	Ampuma- ja senioriturvan jakelu (kausi 2015-2016)	viikko x	ResUL / Häyhä TA-kilpailu	13.-15.3.
Lahden reserviläiset ry 60v juhla	17.1	Lahden Sotilaspiirin ja Hämeen aluetoimiston vuosipäivä	21.2	Reservipiirin kevätkokous	?
Jäsenmaksutilitys, vuoden 2014 lopputilitys	vko 5	Resul / Talvijotos, Virttaa	27.2.-1.3.	Veteraanikeräyksen tempauspäivä, kautta maan	14.3.
Res liiton toimintalomakkeet liittoon	xx.x.	Reserviläinen 2/2015 ilmestyy		RUL piirikierros, Seponkatu 7	17.3
Tammisunnuntai	25.1	MAALISKUU		Esitelmätilaisuus Ukraina, Seponk. 7	17.3
Mannerheimin kuoleman muistopäivä, Lahti	28.1	Veteraanikeräys 2015 alkaa	1.3.	Toiminnanjohtajien neuvottelupäivät, Helsinki	19.3.
RUL toimintalomakkeet liittoon	30.1.	Yhdistystiedote 1 ilmestyy	viikko 10	ResUL / Ampumahiihto, Kuhmo	14.-15.3.
Reserviläinen 1/2015 ilmestyy		Vänrikki/Kersanttipäivä, Hälvälä	7.3	ResUL Pilkkimestaruuskilpailu, Keitele	28.3.
HELMIKUU		Reservin ampumapäivä, ilmoittaudu MPK:n sivujen kautta, Hälvälä	7.3.	Reserviläinen 3/2015 ilmestyy	
Yhdistysjohdon koulutus, Päijät-Häme	14.2.	ResUL / Ilma-aseet, Toijala	7.-8.3.		
Resul / Pistooliampumahiihto, Iisalmi	14.2				

MAANPUOLUSTUSNAISTEN LIITON
PÄIJÄT-HÄMEEN PIIRI RY

Tapahtumakalenteri kevät-kesä 2015

Topakasti toimien -
vireästi viestien

12.01.	MPK Jory
13.01.	Piirihallitus
13.01.	Liiton puheenjohtajien vaihtotilaisuus Helsinki
21.01.	Päijät-Hämeen Maanpuolustustyön johtoryhmä
28.01.	Tukitarpeiden koordinoitukokous ja informaatiotilaisuus, Hämeen Aluetoimisto
07.-08.02.	Liittohallitus Tampere
09.02.	MPK Jory
11.02.	Piirihallitus
vko 7-11	Bonusviikot
09.03.	MPK Jory
13.03.	Talvisodan rauhan muistopäivä
25.03.	Piirin kevätkokous Orimattila
28.03.	Piirien väliset ilma-asekilpailut Lahti
12.04.	Päijät-Hämeen Maanpuolustusväen kirkkopyhä Ristinkirkko
vko 16-18	Veteraanikeräys
13.04.	MPK Jory
18.04.	MNL ry:n kevätliittokokous Pieksämäki
24.-26.04.	NVL ry:n Nasta-harjoitus SANTIS 2015 Santahamina
27.04.	Maakunnallinen Veteraanipäivän juhla Orimattila

RESUL KILPAILUJA

Ampumasuunnistus SM-kilpailu

02.05.2015 Hattula Parolannummi ampumahiihtorata ja lähimaasto. Ilmoittautumiset piireittäin 15.4.2015 mennessä pentti.talikaanen@gmail.com Tiedustelut: Kilpailun johtaja Tapani Koskela, puh. 0408474478, s-posti: tapani.j.koskela@gmail.com

Tarkka-ammunnan SM-kilpailu, Häyhä 2015

13.-15.3.2015 Säskylän Huovinrinteellä. Ilmoittautuminen tapahtuu MPK ry:n sivuilla. Oikean kurssin löydät Satakunnan alta. www: https://www.mpk.fi/ Ilmoittautumisohjeet sääntöineen löydät virallisilta kilpailusivuilta: http://www.takilta.fi

Ampumahiihto SM-kilpailut

14. - 15.3. Kuhmossa Kalevalan liikuntakeskuksessa 14.3. - 15.3.2015. Ilmoittautuminen piireittäin 2.3. mennessä mhmarttihamalainen@gmail.com Lisätietoja Martti Hämäläinen puh. 040 7305719 tai Vaito Kääriäinen puh. 0400260848

Reserviläisten SM-Pilkki

28.3 2015 Keiteleellä. Ilmoittautumiset 24.3 mennessä Ossi Salonen ossi.salonen@pp1.inet.fi ja tiedustelut 0400 498642

Reserviläisliitto
Juhlaristeily Baltic Queenilla

11.-12.4.2015

Reserviläisliitto täyttää 60 vuotta vuonna 2015. Varsinaiset juhlatapahtumat järjestetään 11.-12.4.2015 Baltic Queen -aluksella. Juhlaristeily kokoaa laivalle runsaat 2.500 jäsentä seuralaisineen eri puolilta Suomea. Luvassa onkin suurin Suomessa koskaan järjestetty vapaaehtoisen maanpuolustuksen tapahtuma.

VARAA EDULLISEEN JÄSENHINTAAN www.matkapojat.fi/res60

Reserviläisliiton jäsenille risteily on poikkeuksellisen edullinen, koska liitto tukee osallistumista. Ruokajuomat sisältävä juhlaillallinenkaan ei maksa kuin 33 euroa.

Hintaan sisältyy:

- risteily valitussa hyttiluokassa Helsinki - Tallinna - Helsinki
- Reserviläisliiton juhlaohjelma laivalla

Laiva-aikataulu:

Helsinki - Tallinna klo 18:30 - 08:00

Tallinna - Helsinki klo 12:30 - 16:00

Tallinnassa mahdollisuus maissa käyntiin klo 08:00 - 12:00

Risteilyllä esiintyy Jean S.

matkapojat.fi**MATKAPOJAT**

Varaukset p. 010 2323 116 (ma-pe 8-17) • Ryhmävaraukset (yli 10 hlöä) p. 010 2323 109 (ma-pe 8-17)

Nettivaraukset www.matkapojat.fi/res60 • Ei toimitusmaksua!

Suomen Reservupseeri liiton piirikierros

saapuu Päijät-Hämeeseen ja Lahteen 17.3.

Puheenjohtaja Mikko Halkilahti ja toiminnanjohtaja Janne Kosonen on tavattavissa piirin tilassa Seponkatu 7 jo 16.30.

Klo 17.00 pj Halkilahti kertoo sitten yleisesti RUL kuulumisia.

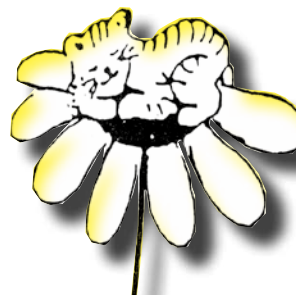
Kahvitarjoilu. Kaikki jäsenet joukolla mukaan.

Tämän jälkeen alkaa sitten Visurin Ukraina esitelmä.

Oltermannin hiihto 2015

Perinteinen, jo 70. Oltermannin hiihto pidetään 10. -12.3.2015 Etelä-Savon alueella.

Hämeen aluetoimisto kokoaa Päijät- ja Kanta-Hämeen reserviläisjoukkueet. Reserviläisten osalta kilpailu on kolme vuorokautta kestävä puolustusvoimien vapaaehtoinen harjoitus (PVVEH). PH Reservipiirin osalta lisätietoja saa arto.tapiomaa@luukku.com

JO YLI 50 VUODEN AJAN OLEMME KERTONEET
KAIKEN KUKKASIN

AALTOSEN PUUTARHA OY

Porvoonjoentie 10, LAHTI

Puh. 03 735 2323

Fax 03 735 2223